

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2450
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Napadalci se morajo obupno braniti

Abesinci so prekrizali Badoglio vse načrte za ofenzivo - Italijani povsod v defenzivi - Edno italijansko sredstvo so še letala - O nadaljnjem prodiranju Italijanov ne more biti več govora

LONDON, 24. decembra. Ko je prevzel maršal Badoglio poveljstvo nad italijanskimi četami v vzhodni Afriki, je bil njegov namen popraviti napake, ki jih je zagrešil njegov prednik maršal de Bono ter pripraviti novo ofenzivo na severnem bojišču, ki naj bi zadala Abesiniji odločilni udarec. Toda te namere maršala Badoglie so prišle, kakor vse kaže, malo prepozno. Abesinci so med tem izvedli svojo mobilizacijo in koncentracijo ter tudi utrditev v svojih terensko zelo ugodnih položajih. Čim so pa slutili, da nameravajo Italijani vendarle pričeti ofenzivo, so prešli sami v napad in podrli na ta način vse italijanske načrte. Abesinske čete so na severnem bojišču prisilile Italijane iz ofenzivnih namer v defenzivo. To se jim je že doslej popolnoma posrečilo. Glavni uspehi abesinske ofenzive je pač ta, da so prekorajili reko Takazo, očistili povečini Temben in prenesli boje precej daleč na sever, tako, da stoje danes abesinske čete le par kilometrov pred Aksumom. Italija-

ni so s tem izgubili ne samo važne strateške položaje in precej obširna ozemlja, ampak tudi priliko za novo ofenzivo. Ako se jim tudi posreči zaustaviti Abesince pred Aksumom in Aduo, je vendar gotovo, da sedaj pred mesecem januarjem niti misliti ni mogoče na italijansko ofenzivo na severu. Prav tako pa onemogočajo abesinske operacije na jugu ofenzivo generala Graziana. Tako so Italijani na obeh abesinskih frontah kot napadalci zašli v kaj čuden položaj, da se morajo braniti pred vojsko, na katero so udarili.

LONDON, 24. decembra. Po poročilih s severnega abesinskega bojišča se Italijanom kljub vsem naporom še ni posrečilo vreči Abesincev iz zelo važnih položajev, ki so jih zavzeli zadnje dni s silno hrabrostjo in neustrašnostjo. Abesinci so slejkoprej gospodarji prelazov in višav, ki vodijo z juga proti Aksumu in Adui, dočim stoje na severozahodu od Makale že tako visoko, da je Makala sama postala za Italijane dejansko brez pomena.

Izkazalo se je, da morejo edine uspehe napram Abesincem doseči le domačinski vojaki, kajti kjerkoli so na Abesince trčili Italijani iz Italije, so bili strahotno in naglo poraženi. Edino uspešno sredstvo, ki ga imajo Italijani, so še letala, vendar pa so dobili Abesinci v zadnjem času že toliko modernih protiletalskih topov, da letalski napadi niso več šala. Skoraj nobeno italijansko letalo se ne vrne iz boja nepokvarjeno. V zadnjih dneh se je posrečilo Abesincem nevarno obstreliti več letal, raniti nekaj pilotov, ubiti 1. opazovalca in sestreliti dve letali. Poleg tega pa se znajo Abesinci tudi že uspešno braniti proti letalskim napadom s spretnim umikanjem in manevriranjem. Ako Italijani ne bi imeli letal, bi bili že doslej doživeli nepopravljiv poraz. Vendar je gotovo, da nihče več ne veruje v možnost nadaljnjega italijanskega prodiranja s severa v Abesinijo.

Angleška politika na novi poti

Obširni komentarji o imenovanju lorda Edena za zunanjega ministra

LONDON, 24. decembra. Angleški tisk razpravlja še vedno obširno o imenovanju lorda Edena za zunanjega ministra. Vsi listi iskreno pozdravljajo to imenovanje, razen »Daily Expressa«, ki je bil vedno nasprotnik prevleke angleškega angažiranja v Društvu narodov. Vendar priznava tudi ta dnevnik, da pomeni imenovanje okrepitev angleške politike. Interesantno pa je, da pozdravljajo spremembo v zunanjem ministertvu tudi opozicijski listi, kakor »Daily Herald« in »News Chronicle«, dočim naglašajo drugi listi, da je izvršil Baldwin z Edenovim imenovanjem najsrečnejšo šahovsko potezo. Na eni strani je s tem ugodeno angleškemu javnemu mnenju, na drugi strani pa se je okrepil položaj vlade. Listi poudarjajo zlasti Edenovo mladost, saj je najmlajši angleški zunanji minister v zadnjih sto letih. Prav tako je Eden edini član Baldwinove vlade, ki je v svetovni vojni bil v strelskih jurkih. »Morning Post« piše, da je Eden prvi izmed mladih ljudi, ki mu je pripadla naloga, da razvozi šreno, ki so jo zamešali stari državniki. Sicer pa njegove sposobnosti v celoti še niso znane.

Spilonažni proces

BEOGRAD, 24. decembra. Državno sodišče za zaščito države je včeraj obsodilo zaradi volunstva v korist neke tuje države po členu 42. v. z. Franca Kranjca, kovinarja iz Maribora na 20 let, Alberta Achtiga, gostilničarja iz Maribora na 15 let, Franjo Bauman, hotelirko v Varaždinu na 18 let ječe in vse na trajno izgubo častnih državljanskih pravic. Mirko Skremi, Marjan Jurmič in Marjan Dolanski so bili oproščeni.

ZATIŠJE V BEOGRADU.

BEOGRAD, 24. decembra. Za katoliške božične praznike so odpotovali skoraj vsi katoliški ministri domov. S tem je nastalo v Beogradu politično zatišje, ki bo trajalo preko vseh katoliških in pravoslavnih praznikov.

Pokazal je sicer, da je sposoben utreti pot svoji politiki, pokazati pa mora še, da zna svojo politiko tudi voditi in izgraditi. Ako bo enako dober praktik, kakor je bil teoretik, postane njegovo ministriovanje lahko zgodovinskega pomena. Splošno pa sledi iz vseh komentarjev o Edenovem imenovanju za zunanjega ministra, da se je Anglija sedaj vrnila na ravno pot spoštovanja pakta Društva narodov, mednarodnih obveznosti in kolektivne varnosti. Gotovo je, da se bodo tudi zdaj iskala pota za likvidacijo vojne v vzhodni Afriki in za preprečitev evropskih konfliktov, toda prav gotovo ne več na bazi, ki jo je postavil Hoare. Ako izjavljajo sedaj v Italiji, da je Eden »sovražnik Italije številka ena«, je to samo dokaz, kako dobro se zavedajo, da so zamudili dragoceno priložnost, ki jo je nudil pariški predlog. Po tem predlogu, če se tudi ne bi bil uresničil v celoti, bi bili Italijani na vsak način dobili več, kakor morejo sedaj dobiti kdajkoli. Ako pa bodo trmasto vztrajali dalje na svojem stališču, je prav verjetno, da bo imelo to vztrajanje za Italijo usodne posledice.

PRIPRAVE V EGIPTU.

KAHIRA, 24. decembra. Vojno ministertvo je izdalo naredbo, po kateri ostanejo še 6 mesecev pod zastavami vsi egiptski vojaki, ki so sedaj odslužili svoj kadroški rok. Razen tega se je pričela z mrzlično naglico nadaljevati gradnja železnice iz Aleksandrije do meje Libije.

KAJ PA TO?

ATENE, 24. decembra. Kakor se izve, so dobile štiri angleške prekoceanske ladje, ki bi bile morale te dni priti v Pirej ob priliki križarenja po Sredozemskem morju, naredbo, naj prekinajo potovanje z ozirom na nastali mednarodni položaj.

OBOROŽEVANJE ANGLIJE.

LONDON, 24. decembra. Vojno ministertvo je izdelalo načrt za popolno re-

organizacijo angleške vojske. Predvsem se bodo čete motorizirale. Vsaki brigadi bo dodeljena po dva popolnoma motorizirana pehotna bataljona, 1 bataljon pa bo strojnih pušk.

ZBIRANJE PRSTANOV V ITALIJI.

RIM, 24. decembra. Po vsej Italiji in v tujini, kjer žive italijanski kolonisti, se nadaljuje zbiranje poročnih prstanov za nadaljevanje vojskovanja proti Abesiniji. To zbiranje se nadaljuje zaradi tega, ker so dne 18. t. m. mnoge žene in dekleta hotele izročiti svoje prstane, pa zaradi navala niso prišle na vrsto. Mimo tega je zmanjkalo tudi železnih prstanov, ki se dajejo v zameno za zlato. Koliko zlata je zbranega z oddajo prstanov, še ni znano in se zdi, da to tudi ne bo objavljeno. Zatrjuje se samo, da je bilo že v samem Milanu zbranih okoli 300.000 prstanov.

NAMESTO RAC KROKODILI.

RIM, 24. decembra. Vojni poročevalec »Messagera« poroča, da so neko kamelsko karavano, ki je iz Neurobija nosila Abesincem vojni material, pri Dana Parmiti napadli krokodili ter požrli kamele in vojake. (Vest prinašamo kot kuriozum, ker takih krokodilov, ki bi požrli kar cele kamele s spremljevalci in tovorom vred doslej svet še ne pozna in so mogoči le v bujni južni fantaziji. Op. ur.)

VSTAJA V VENEZUELI.

CARACAS, 24. decembra. V Venezueli je nastala ob smrti predsednika republike Gomesa vstaja. V krvavih bojih, ki so se razvili zlasti v glavnem mestu, se je sedaj posrečilo četam začasno vlado premagati upornike, vendar pa bo trajalo še precej časa, preden bo nastopil popoln mir.

BUREN TEDEN V FRANCJI.

PARIZ, 24. decembra. Ta teden bo zelo važen za nadaljnji razvoj francoske notranje in zunanje politike, ker bo odločil ali bo Lavalova vlada ostala ali se bo morala umakniti. Danes prične senat razpravo o notranji strankarski razorožitvi in razpustu bojnih organizacij. V četrtek bo seja ministrskega sveta, dne 27. decembra se pa prične veliko razčiščevanje glede Lavalove zunanje politike.

Na tističu domače politike

Shod Stevana Čirčica. Novosadski poslanik Stevan Čirčić, ki je kakor znano pristopil k JRZ, je imel v nedeljo v Novem Sadu dva sestanka, na katerih je dejal, da so letošnje petomajske volitve bile svobodne in predstavljajo resnični izraz volje naroda, tako da je sedanja Narodna skupščina prava predstavica ljudstva. Dalje je dejal, da v začetku ni imel namena stopiti v vrste JRZ, ker je menil, da ta politična formacija ni homogena. Naposled se je pa prepričal o nasprotnem in je vstopil v JRZ. Nato je pozval tudi vse svoje pristaje, da mu sledijo. Čirčeva izvajanja so vsekakor svojevrstna in ne vemo kako se bodo v JRZ z njimi strinjali, zlasti v slovenskem delu, kjer prav gotovo ne bo nikogar, ki bi soglašal z njegovo trditvijo, da so bile petomajske volitve svobodne in da je sedanja Narodna skupščina resnična predstavica volje naroda. V »Slovenču« čitamo dan na dan prav nasprotno. Čudna homogenost!

Shodi združene opozicije. V nedeljo je imela združena opozicija, zlasti srbijanska, več shodov in sestankov. Demokratska skupina je imela tak shod tudi v Kruševcu, na katerem so govorili dr. Boža Marković, dr. Ikončić in drugi. Dr. Boža Marković je govoril o težkih razmerah v državi in zlasti o težavnem položaju kmetov ter dejal, da stoji blagostanje ljudstva v tesni zvezi s politiko države. Države z dobro politiko imajo tudi dobro gospodarstvo in blagostanje, dočim je slaba politika vedno vzrok bede in nezadovoljstva. Dalje je govoril o vzrokih nastanka hrvatskega vprašanja in naglašal, da bi bilo treba učiti se pri Čehoslovakih, ki dokazujejo vsemu svetu svojo politično zrelost. Čehoslovaška je prebrodila vse težkoče, in to zaradi tega, ker ni niti v najtežjih trenutkih za las odstopila od demokracije.

Primorski banovinski proračun. Ban-ska uprava primorske banovine objavlja predlog proračuna za prihodnje proračunsko leto. Proračun zraša okoli 40 milijonov dinarjev in je skoro za 3 milijone večji od lanskega. Državna dotacija je vnesena z zneskom 2.700.000 Din. Banovinski svet se bo sestal k proračunskemu zasedanju v prvih dneh januarja.

Mrtev, zmrznjen na travniku

V vasi Jelenče pri Jarenini so našli na nekem travniku negibno truplo okoli 60 let starega neznanega moškega, ki je očitno opešal na poti, omahnil na tla, se onesvestil ter preko noči zmrznil. Truplo mrtvega neznanca so prepoznali v jareninsko mrtvašnico. V bližini trupla ni bilo nikakršnih sledov, ker je sneg zapadel preko njega. Po zunanjem videzu sodeč je bil mrtvec najbrže berač. Našli so pri njem dve zemlji, nekoliko slanice, pol kilograma moke in nekaj soli. O kakšnih listinah ali denarju ni bilo nikjer nobenega sledu. Bil je okoli 60 let star, majhne postave, okroglega obraza, sivih las, obrat ter oblečen v črno letno suknjo, sivkast sviter, na sebi je imel črne čevlje in usnjate gamaše. V svrhu ugotovitve mrtveve identitete se vršijo poizvedbe.

Darujte za spomenik Viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja v Mariboru

Socialni problemi

Današnji sistem socialnih podpor se ruši pod težo socialnih potreb

Povzročitelji današnje bede in brezposelnosti — Državne, banovinske in občinske socialne podpore je ne morejo omiliti — Potreba po uvedbi nove socialne davčine — Občlna naj skliče socialno anketo

Prav gotovo je naloga in dolžnost slovenskega novinarstva, da posveča vso pažnjo tudi obrambi perečih socialnih vprašanj. Še posebej pa je to dolžnost slovenskega tiska tu ob naši severni meji. Hvaležni smo čitatelji »Večerniku«, ki pogosto obravnava naše socialne probleme, in vas prosimo, gospod glavni urednik, za objavo tudi naslednjih ugotovitev na račun tistih, ki menijo da ni potrebna uvedba novega socialnega davka, na račun tistih, ki so povzročitelji današnje brezposelnosti, bede in vsega gorja, na račun tistih, katerih dolžnost bi bila skrbeti za brezposelne in lajšati današnje hudo gorje, na račun vseh tistih, ki v svojem egoizmu pozabljajo, da je delavni človek steber naroda in domovine. Naj bi te naše skromne ugotovitve bile tolažilne za vse tiste, ki bodo obhajali letošnji Božič v bedi in pomanjkanju in svarilne za vse tiste, ki ne vidijo današnjega gorja.

ZNAMENJE DANAŠNJE DOBE.

Današnja doba je materialistična in nesocialna. Zato preživljamo hude in resne čase. Živimo v dobi, ki terja od nas večje socialnosti za dobrobit naše domovine, za našega delovnega človeka, ki je izvor moči in bogastva ter čuvar vsega narodnega imetja. Te zahteve je rodilo današnje gospodarsko življenje, ki drevi v naglem tempu po strmih poteh. Tem zahtevam je pritisnilo pečat široko spoznanje, da so posamezniki povzdignili svoje lastne interese nad narodovimi, da so posamezniki s svojim imetjem postali sami sebi namen, ker smatrajo, da obstoja na tej zemlji vse zaradi njih in da živi na njej vse za to, da služi njim.

Ko s takimi občutki tisoči in tisoči brezposelnih gledajo v črne dneve pa tudi ne smemo pozabiti, da je delovni človek čuvar narodnega imetja, čuvar domovine, ki jo bo edini branil če bo v nevarnosti, da je delovni človek temelj in trdna stena, ob kateri se bodo prejali slej razbili vsi poizkusi podjarmljenja njegove gospodarske odvisnosti.

POVZROČITELJI DANAŠNJEGA GORJA.

Kakor smo v bežnih in skromnih besedah skušali orisati današnje dobo, bomo tudi v bežnih obrisih prikazali glavne povzročitelje današnjega gorja. Če pogledamo v zgodovino socialnih bojev vidimo, da se delavstvo že dolgo vrsto let bori proti kapitalu in strojem, ki so v njegovi službi. Stroj v kapitalistični službi in kapital sta torej glavna povzročitelja današnje brezposelnosti in bede, ki je vrgla v obup tisoče ljudi. Stroj je izrinil mnogo tisoč ljudi od dela in tako ustvaril armado brezposelnih. Stroj je ustvaril nekvalificirane delavce, uničil rokodelstvo in povzročil vse današnje gorje. Kapital je izkoristil dobrotno stroja za svoj dobiček s tem, ko ni skrajšal delovnega časa, ni pa se okoristilo z dobrotno stroja delavstvo, za katerega dobrobit so bili stroji poklicani v življenje. Stroj pa pripušča z istim učinkom k delu na mesto zdravih in krepkih delavnih moči tudi slabotne, bolehe, nezrele. Kapital ima od stroja v glavnem trojni dobiček: večjo in hitrejšo proizvodnjo, cenejšo delavno moč in relativno nadvrednost v tem, ko razbija družinsko življenje. Posledice njegovega dobička so nizke mezde, ker ima kapital stroja tendenco kolikor mogoče hitro in do skrajnosti izkoristiti delovno silo, ki jo tvorijo danes že veliki večini ženske in nezreli otroci. — Zdravemu in krepkemu delavcu pa se od vzema možnost dela in zaslužka. In armada takih delavcev danes s strahom zre v bodočnost, a vse to mirno gleda povzročitelj tega — kapital. Kapital ne

nudi svojemu delavstvu pravega človeškega življenja, ne nudi mu skromne strehe in se ne briga, če tisti, ki mu ustvarjajo milijonske dobičke, umirajo od gladi na cesti. Najbolj porazno za socialnost pa je suho dejstvo, da je ta kapital zaščiten, ubogo zaščiten pa je delavstvo. Porazno za naše socialne razmere pa je tudi dejstvo, da je v prenešenem pomenu država prav tak kapital in da se prav malo razlikuje od privatnega tujega in domačega kapitala. Naj še končno omenimo, da je kapital, tuji in domači, zlasti mariborskemu življu in njegovim razmeram v socialnosti začrtal pot bodočnosti naglo navzdol.

KDO PODPIRA BREZPOSELNE IN LAJŠA BEDNIM GORJE.

Iz vsega, kar smo kratko navedli vidimo, da povzročitelji brezposelnosti in bede skoraj ničesar ne store za omiljenje današnjih poraznih socialnih razmer. Če pa so kaj storili in storijo, je to samo kapljica v morje današnjega gorja. Tisti ki lajša bednim gorje, tisti ki podpira in pomaga brezposelnim, je naš mali človek, naš delavec, ročni in duševni. Če primerjamo poštenost v dajtvah, vidimo, da mora sleherni delavec za vsak krvavo prisluzeni dinar odrajtati odmerjeni davek. Naš državni nastavljenec je moral žrtvovati, če seštejemo skupno vse njegove odtegljaje od leta 1924 na račun današnjih razmer skoro 70% vseh svojih prejemkov. Naš delovni človek, državni nastavljenec, privatni uslužbenec, delavec, mali obrtnik in naš kmet je svoje človeške zahteve skrčil na minimum, žrtvoval je in žrtvuje največ. — Vsako novo breme se prevajalo na rame delovnega človeka. Njemu, ki je do skrajnosti obubošan, se jemlje iz ust grizljaj kruha. In vendar ima naš mali človek, ki se na žive in mrtve bori za svoj obstanek, še največ morale, največ srca do sočloveka-trpina, do človeške družbe.

Naš mali človek se nikdar ne upre novim dajtvam, novim življenjskim odtegljajem. Naš mali človek potrpežljivo prenaša vse gorje in v objemu solzá deli košček kruha s trpinom sočlovekom.

SISTEM DANAŠNJIH SOCIALNIH PODPOR.

Današnje socialne razmere so torej takšne, da bo morala oblast prisilno obneštiti premoženje v korist revnih. Prisiliti bo morala tiste, ki so povzročili današnje stanje, da bodo izdatno podpirali brezposelne in lajšali današnje gorje. Ves dosednji sistem socialnih podpor se ruši pod težo in nujnostjo novih socialnih potreb.

Državna podpora, ki jo prejemajo brezposelni pri borzah dela je malenkostna in je pravzaprav predvidena za normalno dobo. Do državne podpore je upravičen le tisti, ki je bil v letu zaposlen najmanj štiri mesece in zavarovan pri OUZD. To podporo pa daje borza dela samo šestkrat v letu, in sicer samo po 60 Din, poročenim brez otrok 78 Din, poročenim z otroki pa 96 do 168 Din.

Prav tako neizdatne pa so tudi podpore za podpiranje brezposelnih iz banovinskega bednostnega sklada, ki ga je uvedla, naša banovina pred tremi leti. V ta sklad morajo plačevati vsi delavci, nameščenci in upokojenci 1/2% od svojih prejemkov, delodajalci pa 1% od vseh izplačanih mezd in plač. To prisilno socialno obdavčenje ima precejšen finančni efekt, če računamo, da je plačal Maribor v bednostni sklad doslej že 2 milijona 884.506 Din, porazno za mariborske socialne prilike pa je dejstvo, da je dobil Maribor iz bednostnega sklada doslej skupno samo 713.000 Din. Na leto plača Maribor v bednostni sklad 1.344.000 Din, vendar pa se s tem denariem ne more

okoristiti za svoje socialno skrbstvo.

Najizdatnejša je še občinska podpora. Mestna občina je po zakonu dolžna skrbeti za svoje obubožane člane, nuditi pa mora pomoč tudi drugim na račun njihovih pristojnih domovinskih občin. Ker pa ne zadostujejo zaradi naraščajočih potreb sredstva iz naslova socialnega skrbstva rednega proračuna, je morala občina uvesti Pomožno akcijo za siromašne sloje mesta Maribora. Prva leta so bila sredstva Pomožne akcije zadovoljiva, lani in letos pa je zaradi splošnega obubožanja mestnega prebivalstva Pomožna akcija skoro popolnoma odpovedala. Izdatki za podpore siromašnim slojem so postali trajni in naraščajo, dohodki pa so negotovi in padajo. Uspeh letošnje Pomožne akcije je naravnost minimalen, lanski pa je bil vključ največjim naporom mnogo slabši od predlanskega. Z novimi postavkami za socialno skrbstvo pa občina ne more več obremenjevati svojega proračuna, ker nima potrebnega kritja.

NOVI SOCIALNI DAVEK.

Kakor druge mestne občine je skušala tudi mariborska uvesti 10% socialno doko kladno na neposredne davke. To svojo namero pa je opustila in črtala v proračunskem osnutku predlog socialnega u-

Naše občine in socialno skrbstvo

Občinske ali sreske ubožnice — Samo združeno je mogoče rešiti ta nujni problem

Problem socialnega skrbstva zadaja našim občinam vedno večje skrbi. Še nedavno smo imeli priliko čitati v naših listih, kako n. pr. v mariborskem mestnem proračunu postavka za socialno skrbstvo raste od leta do leta. Mislim, da ni občine, ki stvar socialnega udeleženja občine resno vzame, da ne bi imela istega pojavi v svojem občinskem gospodarstvu.

Zakon o občinah v svojem § 76, odst. 3, označuje specialne socialno-skrbne naloge občine z besedami: »podpiranje nevoljnih in ubogih, skrb za vzgojo siromašne in zapuščene dece, vzdrževanje dobroteljskih zavodov in ustanov«. Socialno skrbstvo občine se torej razteza i na deco i na odrasle, v kolikor so siromašni in brez zaslužka, event. tudi bolni, zlasti pa tudi na starce in starke. Saj se nam nešteto krat nudijo žalostni prizori propadanja in ugonabljanja sirotne in siromašne ter zapuščene dece, prav tako čestito — če ne še čestje! — pa tudi obžalovanja vredni dogodki, kako se postopa z bolnimi reveži, ki si pomagati ne morejo, ali pa s starci in starkami, ki nimajo nikjer nič svojega in se morajo — zlasti po naših kmetijskih občinah! — mnogokrat potikati od hleva do hleva. Znani so celo primeri, da otroci z lastnimi starši ravnaajo sirovo in nečloveško, da jih pušče spati v drvnicah in šupah, da jim za jed vržejo kvečjemu kakšne zbrozgane ostanke, in da so večkrat lačni ko sili. Koliko jih je, ki — popolnoma osiromašeni in brez kakršnegakoli svojca na svetu — preživljajo svoje poslednje dneve v največji zapuščenosti in bedi. So med njimi morda takšni, ki so videli boljše dneve in ki bi bili v teh časih lahko tudi kaj odrinili za ustanovitve ubožnice ali hiralnice.

Velika mesta — in tudi nekatera manjša — imajo danes pač že povprečij svoje ubožne domove, svoje hiralnice, svoje sirotišnice, nekatera tudi dečje domove. Tam so njihova sirotna in zapuščena deca, njihovi ubožci, njihovi starci in starki, ki imajo v teh mestih domovinsko pravico, vendarle za silo preskrbljeni. A naše podeželske občine, in med nje spadajo tudi naši mali trgi, si ne morejo vsaka zase zgraditi takšnih dobroteljskih

rada. Svojo revščino bo še torej nadalje blažila z beračenjem v obliki Pomožne akcije. Tisoči brezposelnih bodo še nadalje odvisni le od miloščine.

S svojim nameranim predlogom o uvedbi socialnih doklad je občina naletela na hud odpor pri svojih davkoplačevalcih. Njih protest močno občuti zlasti letošnja Pomožna akcija. Doslej je bilo nabranih za siromašne sloje mesta nekaj nad 30.000 Din in nekaj blaga. Prav gotovo je nekaj resnice na tem, da bi nova socialna doklada na neposredne davke ne bila najpravičnejša, ker je tisti, ki žive na račun današnjih časov, ne bi občutili, oziroma bi bili njihovi prispevki naravnost bagatelni v primeri s socialnimi prispevki ostalih pridobitnikov. Zadeva uvedbe novih socialnih doklad je tako zadeva vse javnosti. Zato bi bila dolžnost mestne občine, na katere ramena padajo z vsakim dnem nove socialne skrbi, da bi skli cala anketo, na kateri bi jasno in razločno prikazala in predložila svoje naraščajoče potrebe in zahteve. Na anketi bi morale biti zastopane vse stanovske organizacije, katerih predstavniki bi morali stvarno in resno proučiti današnji položaj in se soglasno odločiti za način od pomoči, ki bi ne obremenjeval šibkih delovnih slojev, marveč tiste, ki danes najlažje prenesejo nove davčne obremenitve. Neposredni davki niso najtočnejše merilo imetja in premoženja in bi zato njih podlaga ne služila pravično novi socialni obdavčitvi. Nova socialna davščina bi morala biti uvedena po gotovem ključu, ki bi ga izdelale in odobrile vse stanovske organizacije.

Pomoč brezposelnim in lačnim je nujna. Zato pa je tudi nujen zadeven korak mestne občine mariborske, ki se bo morala v današnjem katastrofalnem položaju odločiti za eno ali drugo. Odlašanje in čakanje reže z vsakim dnem nove in hujše rane.

zavodov in ustanov. Pač imamo v naši dravski banovini danes že lepo število banovinskih dečjih domov in hiralnic. Nimamo pa še zavodov za oni srednji del občinskih revežev, ki niso več deca, pa tudi še ne starci, ki so mnogi napol pohabljeni in za pridobitno delo nespособni, in katerih ogromne mase se kladijo kot berači po naših kmetijskih vaseh, in tudi po mestih se znajo prav spretno skrivati pred budnim očesom stražnika. Danes, ko poleg teh beračij celo po najzakotnejših gorskih vaseh najrazličnejši krepki ljudje, ki se izdajajo za brezposelne, in ko nastopajo zlasti v kmetijskih hišah, kjer najdejo doma samo ženske, naravnost arogantno, sirovo in mnogokrat celo nasilno, so naravno pritožbe proti beračem takšne vrste — in končno proti nadležnemu beračenju od hiše do hiše sploh! — stalno na dnevnem redu. Saj mnogi podeželski domek kakšnega kočarja, ali celo malega kmeta, danes niti sam ne premore prehrane za vse svoje prebivalce, pa nam pride tak »brezposelni« hrust in zahteva — ne kruha, ampak tople kave ali čaja ali juhe ali celo mesa, ali pa — denarja! Razmere, ki so neznosne. Na drugi strani pa nas uče tudi skoro vsakdanji slučaj, da se mešajo med resnične reveže, ki prosjajo, ljudje, ki si hočejo nagrabiti čim največ denarja. Saj je znano, da policija po velikih mestih neredko zasači in zapre berače, pri katerih se najdejo neke stotaki, ampak celo stotisoči denarja všitega v obleko. In kolikokrat se zgode primeri, da najdejo tudi pri kakem umrlem beraču v obleki všite ogromne vsote denarja.

Žalostno pri vsej stvari je, da občinske oblasti, ki bi po zakonu same morale pobijati beračenje kot nedovoljeno, mnogokrat same svoje občinske reveže silijo na beračenje. Bodisi niso sposobne, da bi se brigale zanje, bodisi nočejo tega storiti. Doživel sem celo primere, da mi je prišel berač s službenim priporočilom svoje občine za beračenje po deželi. In vendar bi morala oblast strogo gledati na to, da vsaka občina sama v svojem delokrogu preskrbi vse svoje občinske reveže, od najmlajših do najstarejših, in da se končno že z najstrožjimi sredstvi

zatre beračenje, zlasti tudi ono ob raznih sejnih in cerkvenih slovesnostih, kjer se na naravnost ostuden način kažejo razni pokvarjeni udje, mnogokrat z najostudnejšimi ranami.

V ta namen pa je seveda potrebno, da občine, in to tudi podeželske, uvedejo sistematično socialno skrbstvo. Rekel sem že, da si, naravno, vsaka kmetijska občina zase ne more postaviti svojega ubožnega doma ali svoje hiralnice ali dečjega doma. Zato pa bo potrebno, da se občine posameznih srezov, ali po več srezov skupaj, združijo v enotno akcijo za izvajanje javnega socialno-humanega dela, in da se pridružijo takšnim akcijam tudi vse ustanove zasebne dobrodelnosti. Spominjam se, da smo pred nekaj leti — še pred komasacijo občin! — v Šmarju pri sreskem načelnstvu razmotrivali vprašanje glede ustanovitve sreske ubožnice. Po službenih podatkih iz proračunov posameznih — takrat 62! — občin, koliko so znašale postavke za ubožno skrbstvo, smo preračunali, da bi celokupna sveta teh postavk zadostovala za preskrbo vseh občinskih ubogih z dečo in starci vred v skupnem sreskem ubožnem domu in še bi preostalo za obrestovanje in

amortizacijo posojila, ki bi ga morale občine v svrhu zgradbe takšnega zavoda najeti. Danes je situacija še zlasti lažja, ker imamo n. pr. v tem srezu namesto prejšnjih 62 komaj — če se ne motim — 17 znatno večjih in gospodarsko močnejših občin z neprimerno boljšo upravo. Da misel o gradnji sreskih ubožnic ni nikakšna fantazija, mi dokazuje tudi dejstvo, da so se — menda že lansko leto! — tudi zastopniki občin iz kamniškega sreza sestali in istotako razpravljali, ter tudi sklepali o ustanovitvi sreskega ubožnega doma.

Smatram, da je ideja sreskih ubožnih domov (pri manjših srezih je mogoča v ta namen, kakor že rečeno, združitev občin več srezov v skupno akcijo!) zdrava in izvedljiva. Kr. banska uprava in vsi drugi merodajni činitelji bi morali s svoje strani storiti vse, da se omogoči realizacija te ideje in se na ta način izvede ena glavnih, tudi v zakonih predvidenih socialnih nalog: kolektivna pomoč naroda zapuščeni deci, pridobitno nesposobnim občinskim revežem ter starcem in starkam, ki ne vedo ne kod ne kam.

V. S.

moderna kuhinja z vsemi pritliklinami, prostorna jedilnica, stanovanje za oskrbnika, soba za članice s 14 ležišči, umivalnica, shramba za smuči in ločena stranišča. V prvem nadstropju bosta dve veliki sobi za člane z 52 skupnimi ležišči, posebna soba s 4 posteljami, posebna soba s 3 posteljami, shramba za perilo, kopalnica, umivalnica, temnica za fotomaterije, stranišča in velik balkon.

Da bi se matično društvo preveč ne obremenilo, so vneti sokolski delavci osnovali Sokolsko zadrugo, ki je bila protokolirana letos v avgustu. Zadruga je razpisala deleže po Din 100.— in zbraja doslej že polovico potrebnega kapitala. Prihodnje pomlad bo zadruga pričela kočo graditi in bo prihodnjo zimo že izročena svojemu namenu. Pozimi bo služila vsem sokolskim smučarjem, poleti pa letovanju siromašne sokolske dece.

Sokolsko društvo Maribor I svoji deci

Najsiromašnejši je gotovo peti okraj našega mesta, zato je Sokolsko društvo I. v nedeljo dalo malo veselja svoji deci

Slovenci in njihovo delo v Zagrebu

Gledališče, razstave, koncerti, društva in nazadnje še dr. Maček

Zagreb, v decembru

Smo pa Slovenci le dobri ljudje. Toliko zabavljamo in zafrkavamo drug drugega kot menda nikjer na našem planetu, ko pa se izselimo iz tega majhnega kotička, ki mu pravimo Slovenija, spoznamo, da nam je tako prišla k srcu kot mati. Srečam človeka iz naših krajev na ulici, pa se malo porazgovorim, in že te vpraša »če boš šel...« niti ne dokonča misli in že veš »da zarja poljan mu mračne misli obseva«, kakor bi rekel Župančič.

Povsod srečam »našega«. Vstopiš v prodajalno, pa mu že na obrazu vidiš od kod je. Podjetnost in reki čuden optimizem ga karakterizirata. Naša dekleta, naši fantje so to: eni s planin, drugi iz mest in od drugod. V srcu nosijo domovino, a v mislih kruh. In ta kruh je kriv, da so tukaj. Umetniki, akademiki, znanstveniki, delavci, trgovci, služkinje, profesorji, — in politiki so tu.

»Narodno kazališče...« Letos pravzaprav v večini primerov »držijo« repertoar naši umetniki: Križaj, Šimenc, Rijač, Rus, Župan, Vičar, Rakuša, Vika Podgorska, Družovičeva, Lubejeva itd. so danes že priznana imena. Večina od njih to je oz. igra samo naslovne vloge. Križaj v »Hovanščini« rešuje fiktivno vso opero; Šimenc v »Židovki« mora po osemkrat pred zastor, sedaj poje zopet naslovno vlogo v novi Gotovčevi operi »Ero s onoga svijeta«. Mladi Župan je že zdaj ljubljene gledališke publike. »Rigoletto« je njegova mojstrska kreacija. Družovičeva tudi žanje uspeh za uspehom: »Boccaccio«, »Manon«, »Pri treh mladenkah«, »Mamzeli Nitouche« polnijo stalno predstave. Vika Podgorska pa je že poznana. Kdor je videl njeno igro in doživel njeno neverjetno izredno sposobnost (n. pr. u »Hasenaginici«) je ne pozabi.

Naši fotografi so na »Vseslovanski fotografski izložbi« v Zagrebu odnesli najboljše vtise, saj so morali tudi najzagrizenejši kritiki priznati »da su Poljaci! Slovenci najbolji«, čeprav vem, da so n. pr. zagrebški fotografi »tehnično« na višku. Vse zama, tudi tu je potrebna neke vrste kultura in tradicija, kar so slovenski fotografi odlično potrdili.

Viktor Šipek je zopet razstavljal v salonu Ulrich svoje akvarele. Letos pa je segel predvsem po »zagorskih« motivih, kjer je podal nekaj dobrih stvari. Čeprav njegove slike niso baš cenene, vendar vedno mnogo prodaja; lani je prodal okoli trideset, letos pa okoli dvajset akvarelov, kar je tudi za zagrebške razmere nekaj izrednega. Prav tako lep uspeh je imel tudi slovenski marinarist Rudolf Marčič, ki je razstavljal v istem salonu.

Poseben dogodek pa je bil obisk »Mariborskih harmonikarjev« pod vodstvom g. Šušteršiča. Dvorana »Balkan palace« kina, ki je ena največjih v Zagrebu, je bila nabito polna. Mladim muzikantom vse priznanje. Človek je od srca vesel

ter ji priredilo skromno božičnico. Po budo sta dala požrtvovalna funkcionarja br. Sosič in sestra Štokova. Seveda je bilo veliko zanimanje med dečo za to prireditev, marsikatero lice je razdelo od veselja v pričakovanju sokolskega božička. Razdelili so se deci novi znaki in legitimacije, kar je bilo v največje veselje in ponos. Uvodoma je br. starosta dr. Pivko nagovoril dečo in jo podučil, kako naj nosi sokolski znak in ga čuva kot svetinjo na svojih prsih, kar je deca budno poslušala. Prav srčkane so bile deklamacije ženske dece, posebno pa male Olge Potočnikove, tako da jo je deca navdušeno nagradila s ploskanjem. Nato je naš požrtvovalni lutkovni odsek pod vodstvom marljivega br. Ambrožiča igral »Božično noč«, da je imela deca mnogo veselja in radosti. Po končani igri je bilo obdarjenih 320 otrok, med temi 130 najsiromašnejših, z raznim blagom. Marsikatero oko se je zarosilo od radosti, z drhtečim glasom sprejelo darilo ter z veseljem šlo proti domu v upanju, da jih bo prihodnji sokolski božiček še bolj bogato obdaril.

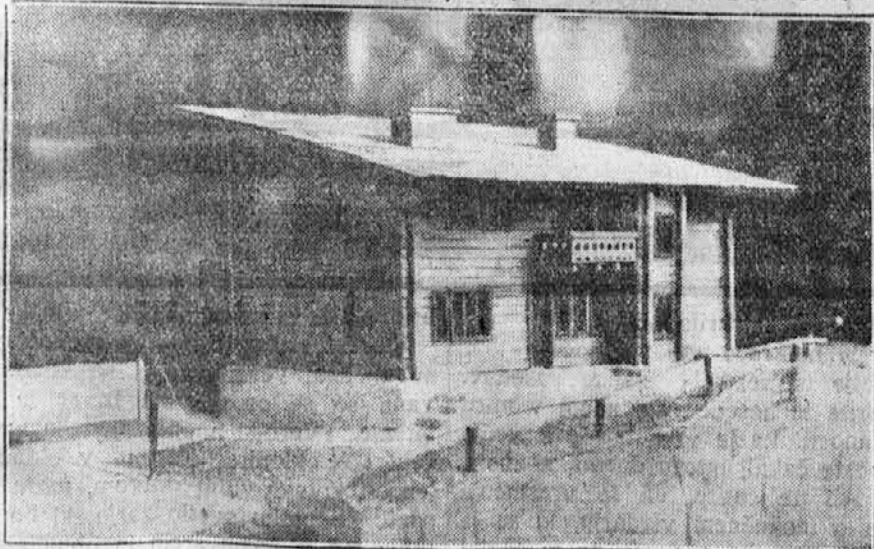

Načrt planinske koče na pohorski sokolski goličavi

Sokolstvu je naložena telesna in moralna vzgoja jugoslovanske mladine. Da more to nalogo uspešno vršiti, mora korakati z napredkom telesne vzgoje in nuditi sokolski mladini vse njene pridobitve. Med najbolj zdrave in privlačne panoge telesne vzgoje spada smučanje, poleti pa taborenje, kar je oboje zavzelo med mladino velik razmah. Da bo pa imelo Sokolstvo od tega korist, hoče in tudi mora gojiti te telesno vzgojne panoge v svoji organizaciji. Iz teh nagibov je vzklikla letos v marcu v mariborskih sokolskih vrstah zamisel po lastnem sokolskem planinskem domu na Pohorju. Mariborsko matično in studensko Sokolsko društvo sta že pred leti najeli

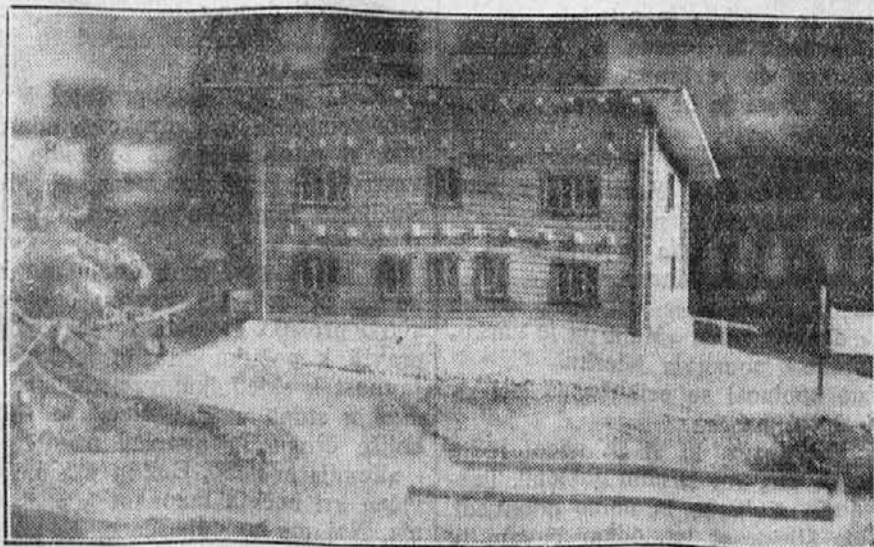
tičnega društva. Starejši sokolski delavci so sicer gledali na stvar precej pesimistično, toda mlajši so se vrgli z vso vnetostjo na delo. Prekrstili so »Kobijevo frato« v »Sokolsko goličavo«, pričeli akcijo, ki jim je dala prvih dvajset tisočakov in pripravili vse potrebno za prve početke gradnje sokolske koče.

Sokolska goličava leži med razglednikom in Ruško kočo nad Glažuto. Z nje se odpira krasen razgled na Ruše in na severni del Slovenskih goric, na Kozjak in na ostale obmejne grebene. Zemljišče meri 54 ha in 68 a ter je kakor nalašč ustvarjeno za sokolski planinski dom. Sokolsko članstvo je šlo že letošnje poletje korajžno na težavno delo. Sokolski ku-

za zimske mesece kočo na Glažuti, ki je služila sokolskim smučarjem za zavetišče, dokler je ni lastnik g. Marinc preuredil v svoje namene. Naši Sokoli so

lukarji so krčili, podirali in pripravljali les in kamenje. Bratje strokovnjaki inž. Vičič, Bezljaj in Pertot so izdelali načrt za sokolsko kočo, katere osnutek nam

bili sedaj brez pohorskega zavetišča. Zato so iskali primerno zemljišče, na katerem bi si zgradili lasten planinski dom. Na srečo je bila takrat na dražbi znana »Kobijevo frata«, ki je prešla v last ma-

prikazuječa pričujoči sliki. Gradbeni stroški pa so preračunani na okroglo 175.000 dinarjev.

Stavba bo podkletena in bo v kleti prostor tudi za ledenico. V pritličju bo

Če bomo tako napredovali, bogami, bomo imeli kmalu Jugoslovenijo. Škoda, da nas je tako malo, mogoče bi še nam Laval odstopil kakšen kos Abesinije. Zakaj pa smo zavezani? Za božične praznike bi nam vse prav prišlo. Za guvernerja pa bi ne bil v skrbeh, saj že fantalini v Zagrebu vedo, da je v Mariboru nek abesinski ras. (Seveda tu nimajo niti pojma, da je »Hotel Graf« čisto nekaj drugega kot »Hotel Esplanade«.)

V Zagrebu dobivamo nov kino »Astorijo«. Ta je menda že enajsti. Vsekakor je to za splošni kulturni nivo slabo izpričevalo, posebno če pomislimo, da je gledališče v vedni finančni nevarnosti.

Sicer pa pričakujemo v kratkem marsikaj novega.

D. V.

IN MIR LJUDEM...

„In mir ljudem...“ glasi se blagovest,
a človek ves razdvojen premišljuje,
kako miru le ni in vedno huje
oglašča krik trpečih z vseh se cest.

Namesto uma gospodari pest,
ljubezen se tepta in ponižuje,
sebična strast vse dni naklepe kuje
pohlep kraljuje sredi sel in mest.

Namesto bratstva, složnega sožitja,
oznanja vsepovsod se smrtni ples,
da bo v posmeh je blagovest nebes.

Še smo ljudje nizkotno rečna bitja,
in daleč še je, daleč do vstajenja,
kjer res človečnost prava se začinja.

MARIJ SKALAN.

Božične misli o miru in nemiru

Praznovanje Božiča, praznika miru in bratstva, se bliža že koncu drugega tisočletja, če se pa ozremo po svetu in vprašamo, v koliki meri je doseglo človeštvo ideal, ki je simboliziran v tem praznovanju, se vrne naš pogled razočaran. Izpolnila se niso niti tista pričakovanja, ki smo jih tako goreče gojili v strahotnih letih svetovnega klanja 1914—1918, ki so se ob premirju izvila v en sam vesoljni krik: »Nikoli več vojne!«

»Nikoli več vojne!« Ta klic sta ponavljali takrat dve milijardi izmučenih duš po vseh petih celinah in oceanih. Iz tega klica se je rodilo tudi ženevsko Društvo narodov, najvišja ustanova, do katere so se narodi sveta mogli doslej povzpeti. Toda že naslednja leta so pokazala, da se pričenjajo drug za drugim izneverjati svojemu trdnemu sklepu. Čim je pričela stopati vojna stiska v pozabljene, je že kopnela prej velika volja do popolnega uresničenja velikega ideala. Mir, zasnovan na plemenitih Wilsonovih točkah, se je sprevrgel v diktat zmagovalcev nad premaganimi in močnejšim nad slabejšimi. Prekletstvo tega diktata smo med vsemi v Evropi občutili in občutimo najbolj prav mi Slovenci, razkosani pri živem telesu na štiri dele.

Da se na taki likvidaciji svetovne vojne ni moglo zgraditi Društvo narodov tako, kakor je bilo zamišljeno, pač ni več treba dokazovati. Kajti namesto da bi ščitilo zgolj pravico, mora že vse od

svojega nastanka ščititi tudi krivico mirovnih pogodb. In prav v tem je morda izvor vsega zla, vseh novih nevarnosti, oboroževanj, vojen in slabosti Društva narodov. Zaradi tega to društvo ni in ni moglo izpolniti svojega poslanstva tako, kakor bi ga moralo, dasi mu ne moremo odrekati nekaterih manjših, a tudi velikih zaslug. Zlo pa je tudi v tem, da v njem niso vključene vse države, druge pa so celo izstopile.

Uspehe je Društvo narodov doseglo le tam, kjer so se za dosego teh uspehov zavzele velike sile, kar so pa spet storile le tedaj, kadar je to bilo v kakršnemkoli njihovem lastnem interesu. Res je, da je uspeh dela za mir vrednota, pa naj bo porojen tudi iz nečistih namenov, toda vsesplošne in trajne cene ne more imeti. Društvo narodov je doživelo v tem prav za prav več neuspehov, kakor uspehov. Pomislimo samo na japonski napad na Kitajsko, na vojno med Bolivijo in Paragvajem ter končno na italijanski napad na Abesinijo! Glede vojne v vzhodni Aziji in v Južni Ameriki ni Društvo narodov ničesar resnega ukrenilo, zato tudi ni doseglo niti najmanjšega uspeha. Ako bi pa bilo tedaj storilo svojo dolžnost in bi bilo nastopilo tako, kakor bi moralo, tretje vojne, t. j. italijansko-abesinske prav gotovo nikoli ne bi bilo!

Samo nemoč in neaktivnost Društva narodov v prvih dveh vojnih primerih je mogla opogumiti Italijo, da je tvegala

napad na Abesinijo. Bila je pač prepričana, da se bo Društvo narodov tudi tokrat omejilo zgolj na teoretične razsodbe in pisane proteste, ki obleže v miznicah diplomatov. Društvo narodov se je sicer v tem primeru ravnalo drugače, ker so ostali v ozadju neki interesi, toda tiste energije, ki bi bila potrebna, tudi tokrat ni pokazalo, in to zopet zaradi drugih zakulisnih protinteresov, ki so njegovo akcijo oslabili. Ako tega ne bi bilo, bi se bila morala italijansko-abesinska vojna končati že prvi teden in letošnji Božič bi praznovala vse celine, tudi afriška, v znamenju resničnega miru. Vsaj na frontah, kajti drugačni boj bi se vendarle nadaljeval. Tu mislimo na boj fanatičnih gibanj, ki so jih rodile povojne napete razmere v boljše-vizmu in v raznih fašizmih. Kajti boljše-vizem in fašizem sta že sama po sebi vojna, če že ne proti sosedu, pa vsaj proti tistim milijonom lastnih bratov, ki nočejo postati brezdušni stroji v rokah tujega miselnega diktata, ampak hočejo ostati ljudje, ravnajoči se po svojem lastnem prepričanju in lastni vesti.

Ne glede torej na vojno v vzhodni Afriki, se bje tudi v Evropi in drugod boj med človeškim dostojanstvom in med samovoljnim nasiljem komunistične in fašistične diktature, ki sta v bistvu sestri, četudi na videz tako silno različni. K vsemu temu se pa pridružuje še socialni, gospodarski in kulturni boj, ki ni nič manjši in nič usodnejši. V tem boju je soudeležen skoraj ves svet, tako da o miru ob letošnjem Božiču sploh ne moremo govoriti. Temni instinkti sebičnih strasti divjajo preko sveta. Vidni

znaki te vihe so vojna v vzhodni Afriki, vojna nevarnost v Aziji in drugod, vedno večje oboroževanje, zatiranje celih narodov ali le njih posameznih delov, zatiranje svobodoumnih ljudi v državah komunističnih in fašističnih diktatur, nezmanjšano gorje finančne, gospodarske, socialne in umstvene krize, pred vsem pa krize resnične, plemenite srčne kulture.

In prav sedaj, ko bi morali v dejanju praznovati Božič kot praznik miru, čutimo vsepovsod nemir in nevarnost, da se ta nemir še poveča ter izrodi v novo veliko klanje, v katerem bo zaglušen tudi še zadnji klic tistega, ki naj bi bil najvišji čuvár miru po geslu »Nikoli več vojne!« — Društva narodov v Ženevi.

—r.

Spominajte se CMD

Janko Furlan:

Martinovo božičevanje

Noč se koplje v srebrni mesečini. Sela ždi, uprta sama vase, kot v ukletem pričakovanju. Ledena burja reže zdaj z večjo, zdaj z manjšo silo čez sprane goline, tuli in cvili ter redno zvija glasove v najbolešnejše akorde. Skupina krivenčastih borovcev za Martinovim domovanjem koncem vasi se krčevito otepa in upira razbesnelemu elementu, zvija se in ihti kot trpeče sence — duhovi. Okrog hišnih voglov žvižga in piska, da te pretrese in zamrzni po vsem telesu. Martin ždi sam na prostornem ognjišču v izpahneni hiši (kuhinji) pod velikim kaminom. Že pred večerom je zažgal božični čok, ki mora tleti vsaj še na Božič. Spet zatuli v kaminu in zdrami Martina iz premišljevanja.

»Tuli namesto mene in desetisočev drugih, ki sta nam jezik in beseda že odveč. Le naj tuli in besni po vsej tej zemlji potlačenega gorjale!«

Martin udari ob tej misli z dolgim kopčem po čoku, da odskočijo iskre in se razpočijo na nešteto drobnih zvezdic. Martinu to očito ugaja.

»Tako naj bi pokalo vsevprek, da bi bil enkrat konec! Pokaj!«

In Martin bje in bje ter mrmra kot bi hotel izbruhati svoj notranji boj.

»Kaj niti nocoj se ne umiriš! Spomni se vendar na sveto noč!« ga pokara zaskrbljena žena.

Martin se zdrzne in nasloni komolec na desnice na koleno.

»Prav pravi... Vsaj nocoj... A če ti odvedejo dva in se mora tretji potikati po svetu neznanu kod? Za vsakim je zginil kos zemlje. In hlev in kašča — kdo mi jih je spraznil? Kdo in zakaj? Mogoče za lepo cesto, ki prinaša gorje in odnaša srečo? Prekleta pot...«

Spet mahne z železom po čoku, da se prekucne na nasprotno stran.

»Martin!... Moj Bog!« vzdihne žena. V hišo vdre petorica fantov in se požeje na ognjišče. »Kmalu boste vsi njihovi,« jim takoj ponagaja Martinova hči — edinka, zdravo in čvrsto deklet.

»Mi že, a to nikdar,« reče sosedov, dene roko na levo prsno stran in ji pomelzikne.

»...in tudi kri ne,« dostavi drugi.

»Saj norijo od same domišljave mogočnosti in strahu. Jaz bi jih, te črne šleve, ki lovijo svojo lastno senco!« sikne Martin.

»Nocoj pa so nas le obdarili,« reče Martinov najmlajši sin, pogleda nekam plašno očeta in mu pokaže brošuro v onih barvah, ki jih Martin ne prenaša.

»Spravi!« zavpije in udari s svojo šapo po brošuri, da pade v plamen in začne goreti.

Smeh in razigranost fantov udobrovolji tudi Martina. Pritajeno se nasmehne in pokaže svoje močne zobe.

»Tako je samo za ogenj,« mrmra sam zase.

»In to?« reče sosedov, si odpne jopič in izvleče iz notranjega žepa črno-rdeče barvano knjižico z velikim naslovom »Za našo kri.«

Martinu se zaiskrijo oči.

»Beri!« mu reče zapovedujoče.

»Bratje in sestre!« začne sosedov.

»Preberite te besede vsaj nocoj v miru in ubranosti. Lažje vam bo in z večjo vero boste čakali onega dneva, ki mora priti. Ali ne čutite, da se uresničuje zgodba o mogočnem vladarju, ki se je v samoljubju tako prevzel, da je sanjal o vladarstvu sveta! Napovedal je boj vsem in vsemu. A ko si je že nadeval na glavo edinstveno krono, so se mu zamajala tla...«

Martin se smehlja in pritruje.

»Naj prihaja ta beseda od koderkoli, rečem vam, da je prava. Kako si že bral?« A ko si je že nadeval... »Beri naprej!«

Prav takrat pozvoni. Mladičji se požejejo iz hiše. Tudi Martin se z ženo in hčerko odpravi k polnočnici.

»Burja se je plegla in tudi meni je nekam lažje,« reče Martin.

»Res je, človeku je vendarle nekam toplo,« dostavi žena. »Meni pa je naravnost vroče,« ponagaja hčerka.

Točno opolnoči se prikaže na leci silvolasi dušni pastir:

»Hvaljen Jezus, ki si se nocoj rodil, hvaljen za vse, kar si nam poklonil. Težko je naše življenje in polno odpovedi. Nocoj je štirideset let, odkar čuvam te siromašne vernike. Malo ne polovica te dobe je moja in njih najtežja preskušnja. Vsemogočni, ki meriš čas črviču in bilki, koliko trpljenje si še odmeril temu ljudstvu? Skoro bom dovršil svoje težko poslanstvo in samo te milosti te prosim: odvali, o Bog, temu narodu težko

breme, ki ga tako tlačil!«

Starček dvigne svoje rosne oči proti nebu. Tudi vernikom, ki so vdano zrlj vanj, so se orosile oči in se je čulo ihtenje. »Verniki moji!« nadaljuje starček. »Ne klonite! Kar ni v skladu z božjim in naravnim pravom, mora razpasti. Že vidim svetlo zarjo, ki bo raztalila led v vaših srcih in obudila vero v življenje. Kvišku srca! V tem vas blagosloviljam!«

V vernike je dahnilo novo življenje. Po končanem obredu so se kot prerojeni vrnili proti domu.

Martin je ostal v cerkvi in zbrano pomolil:

»Krist, izpolni našo prošnjo! Vrne hišam zemljo in njih otroke in udari med one, ki sejejo med nas že toliko let sovražstvo in trpljenje! Udari jih kot za-sluzijo! V tem ti hočem vedno biti zvest služabnik.«

Na kratki poti proti domu mu je bilo ko da bi že nosil v srcu odgovor na svojo prošnjo. Domači so se že bili odpravili k počitku. Martin je krenil naravnost k skledniku, vzel majhno majoliko in stopil v klet. Načel je sod najboljše črnine in napolnil majoliko:

»Zemlja in nebo, Bog in vsa naša pravična kri hočeta tako kot je naša prošnja. Naj mi bo odpuščeno, če povzijem v ta namer požirek te kapljice!« Nagnil je majoliko. »Tebi, dobra zemlja!« Nagnil je drugič. »Tebi, moja kri!« Ko je v tretjič izpil do dna, je dejal polglasno: »Tebi, vera v naše odrešenje!«

To noč je imel Martin prvič po dol-gih letih mirno spanje...

Mariborske in okoliške novice

Bolgarski teden v Mariboru

Mariborska Jugoslovansko-bolgarska liga, ki ima v požrtvovalnem tajniku ter zaslužnem kulturnem delavcu prof. J. Šedivju svojo dušo, si je v svojem podrobnem delu za vzvišeno idejo Jugoslovansko-bolgarskega zblizanja stekla obilo zaslug. Liga si je med drugim postavila kot sredstvo za uspešno propagando svojega poslanstva v načrt vsakoletno akcijo prireditve bolgarskega tedna. Prvi bolgarski teden bo v Mariboru v dneh od 12. do 19. januarja 1936. Na predvečer dne 11. januarja bo v spodnjih kazinskih prostorih predavala strokovna učiteljica in znana prvoriteljica za jugoslovansko-bolgarsko zblizanje gđ. Rozmanova o bolgarskem šolstvu. Naslednjega dne v nedeljo 12. januarja bo ob 11. v veliki kazinski dvorani otvoritev bolgarske slikarske razstave, na kateri bo razstavljenih okoli 90 grafik. Razstava bo odprta do 19. januarja. V ponedeljek, dne 13. januarja zvečer bo v dvorani Ljudske univerze predavanje znanega zagrebškega kulturnega delavca Hegedušića o bolgarskem slikarstvu, v petek, dne 17. januarja pa istotam predavanje prof. Šedivja o bolgarski literaturi. V okviru organizacije bolgarskega tedna bo tudi v gledališču uprizoritev Kostova »Zlatega rudnika«, ki ga je nalašč za to svrhu prevedel prof. Šedivj. V programu prireditev bolgarskega tedna je tudi razstava bolgarskih ročnih del in vezenin. Za slučaj, ako bi radi tehničnih ovir ne bilo mogoče v navaden čas organizirati te razstave, pa se bo ista vršila pozneje v mesecih

februarju ali marcu ter je nedvomno, da bodo krasni izdelki bolgarskih ročnih del in vezenin zbudili pri mariborskem žensstvu obilo zanimanja, pa tudi občudovanja. Jugoslovansko-bolgarski ligi želimo, da bi ta njena živahna prizadevanja v izvajanju svojih vzvišenih ciljev rodila v Mariboru čim lepše in čim trajnejše sadove.

Srečne in vesele božične praznike vsem naročnikom, čitateljem, inserentom in sotrudnikom želita uredništvo in uprava »Večernika«!

Zaradi praznikov izide prihodnja številka »Večernika« šele v petek popoldne ob 14. uri.

Bog daj srečo! Poročili so se te dni v Mariboru: Ignacij Müller, kolarski pomočnik, in Marija Koležnik, gostilničarka. — Martin Lepenik, zidar, in Terezija Kovarčič, tovarniška delavka. — Štefan Stepišnik, delavec in Marija Kelenc, šivilja. — Rudolf Kos, šofer, in Štefanija Svenšek, pletilja. — Karol Čížek, mizar drž. žel., in Avguštna Pirc, predica. — Martin Bajek, predilec, in Frančiška Šen, predica. — Ivan Korada, mizar, in Rozalija Djonšek, natakara.

XV. AKADEMSKI PLES

Odprta noč in dan so groba vrata...

Umrli so v Mariboru: artilerijski poročnik Vojin S. Rodič, v Košakih 93 v starosti 83 let Marija Petauer, vdova po brzojavnem delavcu, nadalje v Dalmatinski ulici 10 stanujoči upokojeni 62letni železniški uradnik Ivan Vielina, v splošni bolnišnici 66letna soproga upokojenega strojevodje Marija Markun, v splošni bolnišnici 45letni posestnik Ivan Bečan iz Pritove. Žalujemo naše toplo sočutje!

Posestne spremembe. Mestna občina je prodala Rudolfu in Mariji Germ parcelo v izmeri 923 kvadratnih metrov v magdalenskem predmestju za 13.845 dinarjev. — Posestnica Amalija Kiffman v Košakih je prodala Ivanu in Ani Šmid parcelo v Principovi ulici za 24.000 dinarjev. — Dr. Slavko Barle, odvetnik iz Beograda, je prodal Alojziju Rečniku v Mariboru parcelo v magdalenskem okraju za 92.000 dinarjev.

SOKOLSKO DRUŠTVO MARIBOR MATICA SILVESTROVO 1935.

GODBA »DRAVA« V NARODNEM DOMU Pester in bogat spored

Za spomenik kralju Aleksandru I. v Mariboru so prispevali: Narodne šole Sv. Anton na Pohorju Din 112, Šoštanj Din 138.50, Mozirje Din 61.50, »Ljudska samopomoč«, Maribor, Din 2000, »Dunav«, zavarovalnica, Maribor Din 2000, Občina Studenci Din 1200, »Vzajemnost« društvo duhovnikov lavant, škof., Maribor Din 500, Obmejni komisariat, Maribor Din 200, Sresko sodišče, Slov. Bistrica Din 80, Sportni klub Studenci Din 65, Zadruga zveza, Maribor Din 75, Sokolska četa, Sv. Ana v Slov. goricah Din 60, Sportni klub »Mura«, Murska Sobota Din 50, Sokolska četa, Sv. Duh na Ostrem vrhu Din 30, Gasilska četa, Dolina Din 30, Gasilska četa, Gorica Din 25, Pevsko društvo četa, Gorica Din 25, Pevsko društvo »Velka«, Podvelka Din 20, Krejci Anton, Ruše Din 1000, Schöneckel Robert, zbirka, Ruše Din 1000, Grofica Zichy in uprava veleposestva, Beltinci Din 1000, Uradni-

štvo podružnice ljubljanske kredit. banke, Maribor Din 730, Rosina Drago, Maribor Din 300, Puh Erna, Maribor Din 137, Dr. Mayr Alojz in Mat., Maribor Din 130, Penič Mira, Maribor Din 100, Pirš Alojzija, Maribor Din 100, Pirš Vinko, Maribor Din 100, Novak Feliks (II. obrok), Maribor Din 100, Dr. Kumbatovič Filip, Maribor Din 100.

Plebiscit...? Z ozirom na predlog glede ustanovitve župnije v Studencih ter istočasni delitvi dosedanje magdalenske župnije, se vrši med Studenci, ki bi v slučaju uresničenja tega načrta, o katerem bo razpravljali na svoji seji dne 30. t. m. mestni svet mariborski, bili glede dajatev prizadeti, akcija v tem smislu, da naj bi o tej stvari plebiscitarno odločili Studenci sami.

Dobro srce Studencev. Kako dobro je to srce naših Studencev! Kazuje delo, ki ga požrtvovalno vrši tamošnji Rdeči križ, in pa tudi za studenško deco vesel dogodek, ko je bila dne 21. t. m. obdaritev najrenejših šoloobveznih otrok v izrazitem delavskem centru kakor so Studenci. Obdarovanih je bilo 41 z obutvijo. 71 z obleko, 101 s perilom, skupno 213 otrok in odpade na deško šolo 106, na dekliško pa 107 obdarovank. Za obdaritev je šlo 6500 dinarjev ter je nedvomno potrebna uvidevnost vseh dobromislečih, da ne zavračajo prošnji nabiralcev Rdečega križa, ki mu za to prelepo obdaritev ter njegovo obče koristno in nesebično delo gre čast in priznanje vse naše javnosti.

Vse planinske postojanke dobro zasedene. Že v predbožičnem času je bilo med Mariborčani, pa tudi Nemariborčani toliko zanimanja za poedine pohorske postojanke, in toliko reflektantov, da bodo preko praznikov prav dobro zasedene in bo le težko dobiti sobo, kdor bi se v zadnjem trenutku ne pomujal.

Odprti roke, odprti srce. Bedna družina, mat šestero nepreskrbljenih otrok, živi v velikem siromaštvu. Dobra mariborska srca naj olajšajo gorje. Darila v denarju ali blagu sprejema uprava našega lista.

Starokatoliška cerkev. Na božični dan od 8. ure naprej dve tili sv. maši, ob 9. peti sv. maša. Na Štefanovo ne bo službe božje, ker bo v Celju. Prihodnja služba božja bo v nedeljo 29. t. m.

Brzjav! Morske ribe vseh vrst, kakor cevoli, moli, borboni, male ribice itd. ravnokar prispele ter bodo danes na zelo okusen način pripravljene v gostilni Vicer na Rotovškem trgu šte. 8.

25. in 26. decembra popoldanska predstava v Veliki kavarni.

Našim malčkom pod božično drevo, lepo slikanico! Priporoča se knjigarna Tiskovne zadruge v Mariboru, Aleksandrova c. 13.

Rdeči križ na Pobrežju priredi Štefanov večer v četrtek 26. decembra ob 4. uri popoldne pri Renčlju. Igral bo jazz. Vstopnine ni.

Občni zbor Mestne strelske družine, Maribor, bo dne 27. decembra 1935. pri gospodu Povodniku v Jurčičevi ulici v

Novi belgijski radijski aparati! Senzacija na radijskem trgu so radijski aparati znamke »BELL«, ki predstavljajo višek popolnosti v radijski tehniki. Omenjeni aparati so z ozirom na fino kvaliteto, krasno izdelavo in brezhibno funkcioniranje izredno poceni. Vse sprašuje po teh aparatih, ki so čudo sodobne radijske tehnike: zasebniki, uradniki, zasebni nameščenci itd. Blagovolite si čimprej ogledati te nove modele. Neobvezno! Zglasite se pri tvrdki MEINEL in HEROLD, Maribor, GOSPOSKA 10.

GRAJSKI KINO Telefon 22-19

Veliki božični spored »Krajevni valček«

s sledečimi igralci: Willy Forst, Paul Hörbiger, Carola Höhn, Heli Finkenzeller, Oskar Sima in še mnogo drugih. Opozorjamo cenjene obiskovalce, da se film predvaja samo tri dni.

Matineja. Za božične praznike v sredo in četrtek ob 11. uri »Eskadrila smrti« veliki letalski film, znižane cene.

Kino Union. Božični spored najnovejši svetovni vefilm — prekrasne vsebine »Mazurka« s Pola Negri, Ingeborg Theck in Paul Hartmannom.

Narodno gledališče

REPERTOAR.

Četrtek, 26. decembra ob 15. uri: »Poljska kri«. Znižane cene. Ob 20. uri: »Bajadera«.

Torek, 24. decembra: Zaprt.

Sreda, 25. decembra ob 15. uri: »Vihar v kozarcu«. Znižane cene. Zadnjič. Ob 20. uri: »Bajadera«. Premiera. Izven.

Četrtek, dne 26. decembra ob 15. uri: »Poljska kri«. Znižane cene. — Ob 20. uri: »Bajadera«.

Praznika v mariborskem gledališču.

»Vihar v kozarcu« je nad vse zabavna, malce satirično napisana veseliga, ki je s Štefo Dragutinovičevom v glavni ulogi vedrila mariborsko občinstvo v polni meri. Zadnja uprizoritev tega dela bo na božični dan ob 15. uri po znižanih cenah. »Bajadera« spada med najlepša dela mojstra operete Kalmana. Mikavna je zlasti glsbena (Kalman ji je vdahnil orientalski čar), vsebinsko pa ustreza smeja željnim ljudem kar najbolj izdatno. Premiera »Bajadere« bo na božični dan ob 20. uri ter bloki ne veljajo. Prva ponovitev bo na Štefanovo zvečer ob veljavnosti blokov. »Poljska kri« je med najbolj privlačnimi operetami vselej in povsod. V Mariboru je ugajala prav posebno. Zadnja njena popoldanska uprizoritev bo na Štefanovo ob 15. uri popoldne po znižanih cenah.

praznikih in nedeljah za odrasle Din 4, za otroke in diake Din 3. Letos se bodo vpeljale tudi sezonske vstopnice in bodo stale za 30kratni obisk za odrasle Din 60, za otroke in diake Din 40.

Celotno delavstvo tovarne K. Thoma, Maribor, se tem potom najiskrenejše zahvaljuje za 3% izplačilo celoletnega zaslužka kot božično darilo. Iskrena hvala! **Gostilna Krempel, Radvanje.** Na Štefanovo koncert, bogato založena kuhinja, izbrana vina.

Nočno lekarniško službo imata danes v torek Minařikova in Königova lekarna, jutri v sredo Albaneževa in Vidmarjeva, v četrtek Sirakova in Savostova, v petek pa Minařikova in Königova lekarna.

Puška se je razletela v roki posestnika Ž. iz Vadarcev, ko je bil na lovu. Puška je bila najbrže zariavela, posestnik Ž. pa je zadobil na levi roki hude poškodbe in so ga morali prepeljati v splošno bolnišnico.

Poledica... 16letni Leopold Lemund si je na poledenelih tleh strl desno roko v zapestju. — 56letni železničar Janez Kuhar pa si je pri padcu na poledenelih tleh zlomil desno nogo v gležnju.

Penezl, perilo, vlomilsko orodje itd. Neki žepar je ukradel upokojenemu davčnemu uradniku Francu Fermanu denarnico z nekaj drobiža. — Zasebnici Mariji Mohr je neznani tat odnesel perilo, ki se je sušilo na dvorišču. Policija je nadalje v neki gostilni aretirala Karla P. in Ivana S., pri katerih so našli vlomilsko orodje. Oddana sta bila sodišču.

4. I. 1936 UNION

Tega pa Mariborčan še ni doživel...

Da bi se namoč mariborski mestjani in mestjanke pograbile in z nelepimi besedami obsule radi — božičnih dreves. Dares dopoldne se je to zgodilo. Božični gozd, ki je običajno vsako leto še bil na predvečer božičnih praznikov tako gost in natrpan, je letos izginil. Že včeraj zvečer so bila vsa drevesca, katerim so cene znatno poskočile, razprodana in pri mariborskih mamicah se je pojavila nemala skrb, kako bodo razveselile svoje otroke, ako božičnega drevesca ne bo. Danes jutraj je bil novi del Glavnega trga brez božičnega drevesca. Na trgu so stale skupine zaskrbljenih mamic in očetov, ko se je pojavil voziček z božičnimi drevesci. Množica je stekla skupaj in pričelo se je prerivanje in trganje za božična drevesca, ki so bila precej draga. Toda mamice so bile pripravljene žrtvovati vse, da pripravijo svojim malčkom božično veselje. Prišel je še drugi, večji voz in v trenutku je bilo se razprodano, potem ko je padla marsikatera pikra beseda in je v nekaj slučajih prišlo celo do spoprijema. Skrivnost pomanjkanja božičnih drevesc, česar Maribor zlepa še ne pominja, je v tem, ker je nenadoma visoko zapadli sneg preprečil pravočasni dovoz. In tako smo doživeli, da je Maribor, ki je letos dobavil božična drevesca v najrazličnejše kraje naše domovine, ostal sam v pomanjkanju božičnih drevesc.

„Aufbiks“ in njegove žrtve

Mariborski mali kazenski senat je obravnaval zopet slučaj, ki je v zvezi z nesrečnim vzklikom »aufbiks«, ki je v našem podeželju povzročil že toliko gorja, tragike in krvoprelitja. Na zatožni klopi je sedel 30letnj viničar Srečko Springer iz Dragučeve, ki ga je državni tožilec dr. Hojnlik obtožil, ker je dne 27. oktobra usmrtil in zaklal posestniškega sina Jožefa Kurnika. Pri nekem posestniku so se

dvoriščni dvorani ob 20. uri. Članstvo se prosi, da se polnoštevilno udeleži občnega zbora in tako dokumentira svojo državno in nacionalno zavednost. Vsi prijatelji strelskega sporta iskreno vabljeni!

Sokolsko društvo Maribor I. bo priredilo letos svoje silvestrovanje v kadetnici. Spored bo pester in eden najlepši od obstoja društva. Za veselo zabavo bo skrbel društveni orkester. *Da ne bodo starejši samo sedeli, se bodo lahko obrnili na harmoniko. Vabljeni prijatelji sokolstva! Uprava.

Zahvala. Sokol I. se zahvaljuje naslednjim tovarnam za božična darila: Huter in d., Rosner, Doktor in drug, Jugoslaviji, Jugotekstil, Mautnerju in še posebna zahvala tovarni »Zlatorog«.

Dne 25. t. m. se otvori drsališče pri »Treh ribnikih«. Vstopnina ostane kot lansko leto. Ob delavnikih za odrasle Din 3, za otroke in diake Din 2. Ob

Mariborski pomenki

Inkorporacija? Po Mariboru razpravljamo živahno o tem vprašanju. Bo - ne bo - bo? Sedaj tuhtamo in pogruntavamo. V Ljubljani se je izvršila, v Celju in Ptuj tudi. Po Mariboru gre sledeči glas: tamkaj pa okoli in okoli nimajo »rdečega« morja. In razen tega teče po sredi Maribora v široki strugi »plavi« Nil. I »rdeče« morje i »plavi« Nil rada preplavljata.

Gledališče. Zabevskali so, da je bilo groza. Nekaj je zaleglo. Če pojde tako dalje, bo letošnja sezona med najboljšimi. Huda kritika dobro dene. Če ne bo kaj v redu, pa spet kaj zabevskajte!

Oni dan prisluhnem na Rotovškem trgu pogovoru dveh čestitih občanov mariborskih. Ujel sem: Prvi meščan: Kako lepo bi bilo na Portugalskem. Drugi občan: Na Portugalskem? Portugalci so puntarji.

Zakaj naj bi bilo tam lepo?

Prvi občan: Kaj bi to. Punt je punt. Nekaj drugega.

Drugi občan: Ka-li?...

Prvi občan: I no. Tam so uradnikom zvišali plače za 5 do 100%.

Ni dolgo tega, ko je bilo čitati zunaj na periferiji sledeče prijazno vabilo: dobre morc šmaus, pečeno prulenki, rebhendle, kobasice, Fajn vino.

To-ta »špraha« pa ni nič kaj »fajne«. — Uboga slovenščina.

V Valenciji so pred nedavnim volili »Mis krompir«, v Cordovi »mis fižol«. »Mis tekstil« pa ne najdeš zlepa pod božjim solncem. V Mariboru pa jo imamo. Živijo...!

Abesinija slovi po svojih »rasih«. Oni dan se je raznesla celo govorica, da je bil v »hotelu Grafu« v gostih neki abesinski »ras«. Ras sicer ni bil, pač pa abesinski žid, o katerem še ne vemo, kako je prišel skozi abesinsko fronto in preko italijanske meje. Abesinski rasi so vse drugačni kampilci. Nič jih ne miče preko fronte. Tudi Mariborčani imamo v svoji sredini »rase«. Ras-bergerje, Ras-pergerje in Ras-potnike. Slednjih je največ.

Pred časopisno desko. Prvi občan so občanu: Kaj praviš, ali je to prav, da so odtegnili največ tistim, ki imajo več otrok?

Soobčan: Čisto pravilno.

Prvi občan: Si nor?

Soobčan: Nisem nor. Ne razburjaj se. Vsi tisti, ki imajo več otrok, so bojevniki proti »beli kugi«. Čim več je teh bojevnikov, tem več morajo žrtvovati in doprinesati za ta boj.

Nobenega boja pa ni mogoče voditi brez penozov. Razumeš sedaj?

Prvi občan: Prmojduš, da razumem. Gotovo si bil v šoli našega »zlega Frančka«.

Zadaj je bil tretji občan, ki je slednji misli pritrdil s krepkim kihom. — muc.

Božičnica v mestnem parku

Vse belo — dol je bel in breg, pod nogo škriplje trdi sneg. Uboge ptičice zmruzelejo, nožice gole privzdigujejo.

Prav presenečen sem bil 20. t. m. prejemši od gospé upraviteljice tukajšnje 2. dekliške meščanske šole sv. Cirila in Metoda v Cankarjevi ulici obvestilo, da so pripravile učenke prvih razredov imenovane šole drobnim dobrotnicam — pticam pevkam v parku — božičnico, okrašivši božično drevesce. Povabljen, da si naslednjega dne ogledam to napravo, sem se podal takoj do g. dr. Lipolda kot predsednika tukajšnega Opleševalnega društva s prošnjo za blagohotno dovoljenje namestitve predmetnega drevesca v glasbenem paviljonu. Moji želji je gospod predsednik ginjen zaradi milosrčnosti naše šolske mladine nemudoma ustregel, telefonično obvestivši vodjo vrtnarije ob Koroščevi ulici, naj nam pomaga pri namestitvi drevesca.

„Macga“ slad v kaščkih

že dolga leta najboljšo sredstvo proti kašlju in hripavosti. **Brez konkurenco!** Čuvajte se pred ponaredbami, ki so brez vrednosti škoda za vaš denar! Zahtevajte edino pravi „MARGO“ slad v originalnih vrečkah. 5892

Našim pticam pevkam namenjeno božično darilo sem si ogledal v prisotnosti dveh gg. učiteljic imenovane šole naslednjega dne. Poročilo o izredni vne- mi, s katero so okrasile in bogato obložile milosrčne učenke drevesce le z dobrotami za želodčke naših ptic pevk, je človeku skoraj izvabilo solzo veselja in zadovoljnosti v oko.

Zaradi izrednih razmer, v katerih živimo letos, pač še ni mogoče misliti na kako slavnostno namestitev tega drevesca, ki se bo pojavilo na božični dan v glasbenem paviljonu mestnega parka. — Kakor pri vsaki drugi krmilnici, bo imel tudi tam priliko vsak prijatelj živali, da v zimski dobi opazuje — v primerni razdalji — težak življenjski boj naših krilatih pomočnikov pri kmetijstvu in gozdarstvu, katerim žukojedcem je najbolj ustreženo z zmato-oljnatno hrano, kot je zlasti semenje solnčnic, buč, koropelj in lanu, pa tudi s polaganjem nepokvarjenega živalskega loja in take maščobe.

Pokvarjena, gnila, kislja, plesnjava hrana spada v ogenj, nikakor pa ne v živalski žlodec, kjer bi utegnila povzročiti ne le bolezen, marveč celo smrt. — Pokladajmo torej tudi našim koristnim pticam

le nepokvarjeno in tečno hrano, ki daje životu toploto!

Bodi končno vsem onim blagim srcem, ki so na kakršenkoli način pripomogli k postavitvi omenjenega božičnega drevesca, tudi na tem mestu izrečena kar

Spetna gibanje

Največje zimskosportne prireditve bodo letos v Mariboru

Naše mesto bo v letošnji zimsko-sportni sezoni torišče tekmovanja za državno prvenstvo in za prvenstvo zveze SKJ

Med vsakoletnimi zimsko-sportnimi prireditvami sta dve, ki sta zaradi svoje pomembnosti v ospredju zanimanja naše širše javnosti. Sta to tekmovanje za državno prvenstvo v teku in skakanju ter tekmovanje za prvenstvo zveze SKJ. — Tekmovanje za državno prvenstvo, ki mu naša širša smučarska armada posveča zmerom večjo pozornost, bo tudi zvezano nastopom naše olimpijske vrste, ki bo našo državo zastopala na olimpijadi v Garmisch-Partenkirchnu. Gotovo je vsem znano, da se Mariborska zimsko-

najiskrenejša zahvala. Prav vesele božične praznike in srečno novo leto 1936 želi vsakemu posameznemu ljubitelju živali in vsem skupaj Društvo za varstvo in rejo živali v Mariboru. Veterinarski nadsvetnik Fran Pirnat, t. č. predsednik.

in tako bomo imeli priliko videti najboljše smučarje v naši državi pri tekmovanju za ponosni naslov državnega prvaka. Izvedba državnega prvenstva ni lahka stvar ter zahteva v prvi vrsti finančnih sredstev ter izborni organizacijo. Toda MZSP se ni strašil prevzetih nalog ter že vrši intenzivne priprave za čimboljšo organizacijo te vsakoletne najvažnejše smučarske prireditve v naši državi. Tehnični odbor ima vse delo razdeljeno že do podrobnosti, ukrenjeno je vse potrebno za nastanitev tekmovalcev itd. ter se je že tudi določila tekmovalna proga. Tudi mariborska sokolska župa je že do podrobnosti izdelala program in vse priprave za največjo zimskosportno prireditev SKJ, ki bo 14 dni po državnem prvenstvu v mariborski okolici. Po udeležbi tekmovalcev bo ta prireditev največja dosedanja zimsko-sportna prireditev v naši državi sploh. Tako bo naše mesto prihodnji mesec v ospredju zanimanja vseh sportnikov in širše javnosti naše države, ki se je količkaj zanima za to prelepo in zdravo sportno panogo.

Slovenjegaški novice

Sv. Trojica v Slov. gor. Socialni fond naše sokolske čete pod vodstvom br. Ernesta Goloba je letos svojo nalogo izvršil prav častno. Še nobeno leto ni bila deca tako zadovoljna z božičnico, kakor je bila 21. tm. Tedaj se je zbrala vsa deca ob božičnem drevesu v novi šolski telovadnici in se z radostnim očesom ozirala na lepo okrašeno drevo. Pogledj pa so ji uhajali »pod« drevo, kjer je bilo na ogromni mizi 78 večjih in manjših omotov blaga in enako število vrečic s pecivom. Po pestrem sporedu so ti omoti v navzočnosti odbora sokolske čete prešli v last težko čakajočih, ki so se glasno zahvaljevali dobremu »božičku«. Da je božičnica uspela nad vse lepo, je zasluga predvsem »Sokolske čete«. »Posojilnice pri Sv. Trojici« in br. podstaroste Krambergerja za denarno podporo, kakor tudi cenjenih trgovcev: Fr. Cvetka, K. Kir-

bischa, V. Drea in P. Šenekarja, ki so darovali lepe količine blaga. Zahvala gre tudi vsem onim, ki so darovali pecivo. Kdor je opazoval obdarovance in videl v njih očeh radost nad prejetimi darili, je lahko spoznal, kako veliko dobroto je sokolska četa naklonila revni sokolski deci z uspešno akcijo. Zdravo!

Dve mlekarici.

Prva mlekarica: Koliko mleka dajo vaše krave?

Druga mlekarica: 16 do 20 litrov.

Prva mlekarica: In koliko ga prodate?

Druga mlekarica: Okoli 40 litrov.

Kakšno vreme se napoveduje. Omiljenje mraza, v enem ali dveh dneh bo zopet snežilo. Tako pravi dunajska vremenska napoved 24. t. m.

EVGENIJ SABANOV:

Maščevanje profesorja Kabaja

ROMAN

Kupil je v Polineziji samotni, neobljudeni otok, zbral okoli sebe dvajset mladeničev in mladenk in se preselil z njimi v oceansko samoto. Hotel je ustvariti iz te skupine ljudi novo človeštvo, osvobojeno vseh nizkotnih strasti, hinavstva, zavisti, škodoželjnosti, pohlepa, laži in vsega, kar ponižuje ljudi do živali in še globlje. Ta rod naj bi se razmnožil in nekoč obvladal svet. Zato mu je hotel iznajti tudi sredstva, ki bi mu to omogočila.

Nekaj časa so se začetniki tega novega rodu res pokorili njegovim volji in se povečini tudi resnično trudili, da bi postali dobri, toda že kmalu so drug za drugim omagali. Človeške slabosti, ki so spale v njih, so se prebudile ter jih premagale. Začelo se je tu v malem vse tisto, kar se dogaja v svetu v velikem. Glavni izvor vsega zla so pa bile ženske. Zaradi tega je dr. Servacij Evarist zasovražil ves nežni spol in dokončno obupal nad človeštvom. Razgnal je svoje malo kolonijo in se vrnil v svet, iz katerega se je kmalu spet umaknil. Zgradil si je v divji samoti skrivnostni grad ter se z zagrizenostjo lotil dela na

svoji iznajdbi, s katero naj bi pokončil človeštvo.

Vse tisto, kar je bilo do preselitve v ta grad, je dr. Servacij Evarist že davno pozabil. Zdelo se mu je — če se je sploh kdaj spomnil — kakor pravljica. Prihod prve ženske na njegov grad po dolgih desetletjih samevanja ga je pa sunil s kruto neizprosno nazaj v spomine davne preteklosti.

Pred njim se je v mislih prikazala njegova mladost tistih razvratnih, s cinizmom nazbeljenih let in pa časov, ki jih je prebil z najlepšimi mladeniči in mladenkami na polinezijskem otoku. Zazdelo se mu je, kakor da se mehča led njegove notranjosti in se prebujajo uspavana preteklost, zato se je zgrozil nad samim seboj. Vse to je pa bil le bežen trenutek. Dr. Servacij Evarist je po vrtu grede zamahnil z roko, ko da hoče odgnati nadležno muho — in bilo je zopet vsega konec. Zastor, ki se je bil rahlo dvignil, je zopet padel. Vse, kar je bilo v preteklosti za njim, se je potopilo v črnem mraku. Mrlič se je vrnil v grob....

Isto kakor dr. Servacij Evarist so doživeli v tistih trenutkih vsi stanovalci

Maklena. Novo srečanje z žensko jih je vrglo iz tira vsakdanosti in jih spomnilo preteklosti, v kateri je imel vsak svojo življenjsko zgodbo z žensko v središču. Celo v žilah starega kuharja Makarije je hitreje zaplala lena kri. Le en sam med vsemi ni imel v preteklosti nobene zgodbe z žensko, vsaj ne take, da bi mu mogla s spomini razburiti kri. Bil je to tridesetletni Evaristov sorodnik in asistent inž. Atanazij Gal, moški nena- vadno pravilnih in simpatičnih potez v obrazu, lepe rasti in tihega značaja. Na Maklen je prišel naravnost s tehnike, takoj po inženjerski diplom, in se ves vdal znanosti.

Prihod gospodične Apolonije Kabajeve, katero je zagledal na terasi skozi okno, mu ni pričaral pred oči podobe nobene druge ženske iz tistega sveta za gozdovi in gorami, zato pa se je vtisnila vanj tembolj ona sama. V srcu mu je nekaj nemirno zadržalo, kakor da bi se ga doteknilo krilo angela v lepih sanjah, in vsa puščoba okolja je zaživela v nepoznanjih, pestrjih, toplih in veselih barvah. Korak mu je postal prožen in lahek, da bi lahko preskakal jarke in prepade, dasi še ni vedel zakaj. Mimo njega je zavel prvi, rahli dih novega življenja, prebujenja iz dolgočasne otopelosti Evaristovega Maklena. Njegove temne oči so hotele v enem samem hipu vtisniti vase deklino podobo, da bi jo ohranile kakor fotografski aparat na plošči.

Apolonija Kabajeva je instinktivno začutila, da jo opazujejo neke oči, zato se je nemirno ozrla naokoli, da bi jih zagledala, pa jih ni. Vendar je vedela, že tisti hip, da mora biti v gradu še nekdo, ki ga ji niso predstavili in ga ni videla. Ko je bila z Damazom sama v svoji novi sobi, ga je brez obotavljanja vprašala:

»Koliko vas je v tem samostanu?«

»Sedem,« je odgovoril Damaz in požiral s široko odprtimi očmi njeno mladostno lepoto, ne meneč se za gospodarjev neizprosen ukaz. Potem ji je naštel po vrsti imena vseh, od dr. Servacija Evarista do sebe.

»Kdo je najstarejši?«

»Gospod.«

»Najmlajši?«

»Inž. Atanazij Gal.«

In Apolonija je vedela instinktivno, da je bil on tisti, čigar oči so se je tajno doteknile s svojim pogledom. Sama ni vedela zakaj je vprašala:

Kakšen je?«

»Zelo tih in miren, le svoji znanosti vdan.«

»Mislim zunanje?«

»Lep mlad mož, polne postave, črni lasi, črni oči in temne polti...«

Čemu me to vprašuje?« se je vprašal sam pri sebi Damaz in se hudomušno namuznil, se nato spoštljivo poklonil in odšel v strahu, da ne bi prišel gospodar in ga zalotil v prepovedanem zaupnem razgovoru z žensko.

Najstarejša svila izvira iz raja.

Glede početkov kitajske umetnosti v tkanju svile je znano, da izvira doslej najstarejša svilena starina iz prvega stoletja pred Kristusom. Našel jo je leta 1914 v puštinji Lop v kitajskem Turkestanu angleški raziskovalec sir Aurel Stein. Na prostoru te puštinje je baje bil nekoč po kitajskem verovanju raj Eden in odtod je potekla tudi kitajska rasa. Na tej svileni tkanini se nahajajo zmaji, razne ptice, vse prikazano in stkano z

neverjetnim umetniškim okusom. O tej svileni umetninji se mnogo govori v zvezi z znano kitajsko razstavo v Londonu.

Ne ostane nič.

Stanko, ki je razbil šipo in ga je oče ozmerjal, prijoče k materi.
Mati: Kaj ti je rekel oče?
Stanko: Ali naj zmerjanje izpustim?
Mati: Le.
Stanko: Potem pa ni nič rekel.

MERCEDES
PISALNI STROJI
najlepše božično darilo
J. Karbeutz
Maribor. Glavni trg 20

Mali oglasi**Razno****NAJPRIMERNEJŠA BOŽIČNA DARILA**

so: listnice, denarnice, tobačnice, ročne, šolske, spise in polne torbice. kakor tudi potni kovčki. v največji izbiri pri Ivanu Kravosu Maribor, Aleksandrova cesta 13. 5727

AFRIK

na veliko in malo dobavlja po brezkonkurenčnih cenah samo Franjo Novak. Vetrinjska 7. Koroška 8. 5709

VINO DIN 7.—
prvovrstno, bufet, Pohorje, Gosposvetska 56. 5667

ZIMA JE TU!

Vaših koles ne rabite več! Nudi se Vam prilika, da jih pustite temeljito osnažiti, emajlirati, poniklati, vse kroglične ležaje zbrusiti, tako da bodo do prihodnje spomladi zopet popravljena, kakor nova. Shramba koles in motorjev čez zimo. Hitra postrežba. Zajemčeno in solidno delo. Brezkonkurenčne cene. Priporočila se mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ul. 14. Zadoštuje dopisnica, da pridem na dom po kolo. 5568

ŠIVANJE ODEJ

iz vate, volne in puha. Izgotovljene odeje v veliki izbiri najceneje pri Novaku, Koroška cesta 8. 5331

SPALNICE

jedilnice, kuhinjske opreme, vsakovrstne stole za takojšnje dobave zajemčeno kupite pri Novaku, Vetrinjska ul. 7. Koroška c. 8. 4285

ZA BOŽIČNE PRAZNIKE

nic, krvavic, pečenic in domne krvavic počenic in domača zabava pri gostilni »Turista«, Betnavska 39. Pristni bizeljski riling čez ulico po Din 8.—. 5902

HRANILNO KNJIŽICO

Mestne hranilnice Maribor kupim v znesku Din 11.000.—. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Do 1. januarja 1936« 5916

NE POZABITE

na gostilno »Prešernova klet«, ker tam se točijo najboljša vina. 5925

Posest**VILO**

moderno, od Din 100.000 do 150.000 kupim takoj. Ponudbe na upravo pod »Periferija«. 5842

Družinske hiše okoliške od 10.000, večdružinske obrestonosne mariborske hiše od 150.000 dinarjev, naprej. Vilo, dvodružinsko 180.000 in Park-vilo petsočno 400.000. Gostilno 190.000. Kavarno-restavracijo 320.000 prodaja Posredovalnica Maribor, Slovenska ul. 26. 5908

LEPO STAVBIŠČE

v Turnerjevi ulici na prodaj. Vprašati v pisarni Koroška cesta 2. 5893

Novozgradba. 2 stanovanja, hlev, velik vrt Din 35.000.—
Hiša v mestu, 9 stanovanj vrt, 180.000.— Lepa vila, 4 stanovanj, velik vrt in parcelo 350.000.— Dobričkanosno posestvo, 23 orolov, 10 glav živine, velik sadonosnik, 4 va zone jabolk, blizu mesta, 135.000 tudi obroke.— Gozdno veleposestvo, 210 orolov, les 80 let star, 60.000 m³ smrekovega lesa za sečajo, 2 žagi, velika hiša in druge stavbe 1.200.000.— Dobrodoč mlin z hišo 60.000.— Posredovalnica »Rapid«, Gosposka 28. 5921

V najem**HIŠA**

z dvema sobama in vrtom se odda v najem s 15. januarjem 1936. Vprašati Tezno 183, Stropnik. 5894

Prodaj**PISALNI STROJ.**

skoraj nov, po ugodni ceni naprodaj. Alojzij Šuman, Krče vina, Praprotnikova 12. 5899

Kupim

Kupim dobro ohranjen **ŠIVALNI STROJ.** Lipnik na Ranci. Pesnica. 5898

LISICE.

kakor vse kože od divjačine kupujemo po najnižjih cenah Peter Semko, krznar, Gosposka ul. 37. 5904

Sobo išče

SOLIDEN GOSPOD išče malo, čedno opremljeno sobo, z ali brez oskrbe, v bližini Vrtnice ulice ali centru. Naslov pustiti v upravi »Večernika« pod »Poseben vhod« 5795

Sobo odda

SOBA se odda takoj v podnaim. Strossmayerjeva ul. 28-II nadstr., stanovanje števil 9 5512

GOSPODA

sprejem na stanovanje, Koroščevo ul. 8. vrata 2. 5910

DVOBOBNO STANOVANJE in prazno ali opremljeno sobo poceni oddam v novi vili. Informacije Vetrinjska 6. trgovina. 5915

VELIKO SOBO

s štedilnikom oddam. Pobrežje, Aškerčeva ul. 4. 5920

SOBO IN KUHINJO s čistim, modernim pohištvom oddam v najem. Smetanova ul. 62. 5912

GOSPODA

sprejem na hrano in stanovanje. Mesečno Din 370. Zidovska ul. 14, vrata 8. 5931

Lepo, veliko, solnčno, prazno **SOBO** s prostim vodom oddam gospodini. Maistrova ul. 17-II, vrata 12. 5930

Stanovanje**STANOVANJE**

trisočno v novi hiši oddam. Metelkova 37. 5897

3 sobno renovirano**STANOVANJE**

se odda. Vprašati pri Hlebs, Koroščevo ul. 8 med 13.—16. uro. 5913

ODDAM STANOVANJE

dve sobi, predsoba, kuhinja in nekaj vrta za Din 350.—. Zrakovska cesta 3 (nad brodom). 5928

Službo dobi

FIKSUM IN PROVLIZIO nudimo gospodom, ki žele vztrajno in marljivo vršiti obiske privatnih strank v Mariboru in okolici. Obvladane nemščine predpogoji. Oferte pod »Fiksurn« na upravo lista 5921

Elizabeth Arden

nailepše božično darilo!

Vaša koža

JE POTREBNA VSAK DAN ČISTENJA, OSVEŽITVE IN NEGE.

Elizabeth Arden vam svetuje in priporoča, da uporabljate vsak dan naslednja tri venecijanska sredstva, ki tvorijo bistvo olepšavanja v njenem znamenitem salonu:

VENECIJANSKA KREMA ZA ODSTRANITEV SMINKE

(Venetian Cleansing Cream) se vleže v kožne luknjice, jih popolnoma očisti ter povzroča, da je koža gladka in mehka.

VENECIJANSKO »ARDENA« SREDSTVO ZA NEGO KOŽE (Venetian Ardena Skin Tonic) osvežuje, krepi in beli kožo ter povzroča, da je vselej svetla in sveža.

VENECIJANSKA ORANŽNA KREMA ZA KOŽO

(Venetian Orange Skin Pop) pa je najboljšo sredstvo za kožno stanje, ki ga krepi in tako obvaruje kožo in lice neprijetnih gub. Koža je vselej polna in gladka.

Venecijanska sredstva Elizabeth Arden za olepšavanje nudijo edini pooblaščen prodajalec

FRANC WEILER

SPECIJALNA PARFUMERIJA
GOSPOSKA UL. 29

Ljudska samopomoč

eg. p. možna blagajna v Mariboru, Grajsk. trg 7

Poverjeništvo: Ljubljana, Tyrševa 34

naznanja smrtnih slučajev svojih članov v mesecu novembru 1935

Kalan Marija, zasebnica, Ljubljana
Šetinc Marija, prevzitarica, Gaberje pri Brežicah
Gabrič Ivana, vdova po sodnem ravnatelju, Ljubljana
Marinič Julijana, učiteljica, Sv. Urban pri Ptuj
Mlinarič Genovefa, prevzitarica, Starešinci, p. Ivanjci
Verčko Anton, splavar, Sv. Ožbald, p. Brezno
Trampuš Franc, delavec, Loke, p. Trbovlje
Breznik Georg, obratovodja, Marenberg
Dečko Marija, žena čevlarskega mojstra, Štore
Kancler Elizabeta, zasebnica, Maribor
Kovač Ana, prevzitarica, Paka v Sav. dol.
Kriše Julijana, gospodinja, Smolnik
Lapli Ivan, prevzitar, Murščak, p. Sv. Jurij ob Šč.
Osojnik Marija, viničarka, Maribor
Kajnh Marija, žena učitelja in pos., Ptuj
Brenkovič Marija, delavka, Muretinci, Sv. Marjeta pri Ptuj
Natlačen Ivan, Bočna, p. Gornjigrad
Kežmah Matevž, prevzitar, Št. Ilj v Sl. gor.
Hrastnik Janez, prevzitar, Sv. Lenart nad Laškimi
Sešerko Anton, prevzitar, Maribor
Ljvk Janez, posestnik, Hom. Sv. Rupert na Dol.
Gerlovič Ivan, hran. ravnatelj v pok., pos., Kostanjevica
Urek Anton, mizarski pomočnik, Sela, p. Kapele-Brežice
Janžekovič Marjeta, šivilja, Samošan, Sv. Marjeta-Moš
Anderluh Jera, prevzitarica, Lemberg
Maček Jakob, viničar, Malečnik, p. Sv. Peter pri Mariboru
Jaušovec Matija, prevzitar, Kupetinci, Sv. Jurij ob Ščavn.
Feguš Jožefa, posestnik, Gorišnica, Sv. Marjeta niže Ptuja
Podlunšek Marija, prevzitarica, Maribor
Ogrinc Katarina, prevzitarica, Starilog, Pragersko
Chlumsky Ana, vdova po strojevodji v pok., Petrovo selo
Zolner Barbara, zasebnica, Studenci pri Mariboru
Fajš Franciška, žena prog. delavca, Studenice-Poljčane
Stavbej Karl, poštni služitelj, Vojnik
Doktorič Anton, davčni služitelj v pok., Ljubljana
Mauko Jožefa, zasebnica, Rabelčja vas
Hvalec Barbara, prevzitarica, Mali Okič
Skrabar Cecilija, žena nadsprevednika v pok., Maribor
Klajderlč Marija, posestnik, Popovci, Sv. Vid pri Ptuj
Zelenko Franc, prevzitar, Gomilce, p. Sv. Urban pri Ptuj
Hren Barbara, prevzitarica, Zreče, p. Stojnice
Kapus Franc, prevzitar, Nova vas, p. Lesce
Pajtlar Ana, prevzitarica, Brežice
Dr. Bezjak Janko, višji šolski nadzornik v pok., Maribor

Po vseh umrlih se je izp. ačala pripadajoča pogrebna v skupnem znesku

Din 421.300.—

Kdor še ni član »Ljudske samopomoči« naj zahteva brezobvezno in brezplačno pristopno izjavo.

Blagajniško načelstvo.

Radio aparati „Lorenz“

sveetovne znamke

pri strokovnjaku

J. Bezenšek, radiotehniku
Maribor. Vetrinjska ulica 17/I.

Čitajte »Večernik«! Spomnite se CMD

VOJIN S. RODIČ

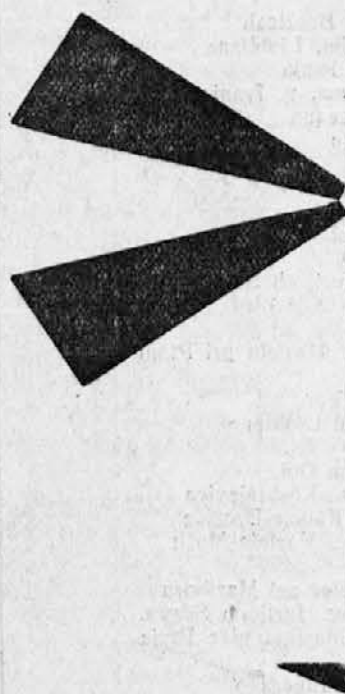
ARTILERISKI PORUČNIK

23. ovog meseca u 23:30 časova posle kraćeg bolovanja ispustio je svoju plemenitu dušu naš dragi i nikad neprežaljeni drug artilerski poručnik Vojin S. Rodič. Pogreb nezaboravnog druga će biti 25. ovog meseca u 14. časova iz privremene vojne bolnice u Mariboru.

MARIBOR, 24. decembra 1935.

OŽALOŠĆENI DRUGOVI.

Motoroil

Maribor

Kralja Petra trg

Bencin,
Petrolej,
strojna, cilindrska
in avtomobilska olja
vse vrste tehničnih
masti in kolomaz
dobite vedno, tudi
ponoči.
Bencin na črpalki

Vesele božične praznike in srečno novo leto
želi tordka
MOTOROIL MARIBOR

Oglejte si
„Mali Continental“
pisalni stroj.
Presenetil Vas bo glede
svoje izborne konstrukcije!
Samoprodaja: 5914
VAN LEGAT
specijalist za pisarniške stroje, Maribor,
Vetrinjska ulica 30 Telefon int. 24-34

Kožuho vino
veliko izbiri od najfinelše
do najcenejše. Strokovno
izdelano po solidnih cenah
dobite samo pri
P. SEMKU
krznarskemu mojstru, Go-
sposka ulica št. 37. 5851

Svetli premog
drva ter carbopaquet
najcenejše pri
M. Vrhunc
Maribor, Maistrova ul. 17
Telefon 24-36

Kupujte svoje po-
trebščine pri naših
inzerentih!

Za radio poslušalca
kvalitetni aparat

Kärling

RADIO PERGLER, Maribor, Grajski trg 1, tel. 24-61

Darujte za Pomožno akcijo!

Turistovski kruh

PEKARNA FEIERTAG, BETNAVSKA 43
TELEFON 28-24

Podružnica:
JOSIP SKAZA
preje Sirk
Glavni trg

Podružnica:
NOVA VAS
5766
PODRUŽNICA: ULICA 10. OKTOBRA 5
Moj najbolj znani črni turist, rženi kruh je zelo okusen
in ostane v največji vročini 8 do 10 dni svež in užiten

Najlepše božično darilo dober radio-aparat

TELEFUNKEN radio-aparati
Ugodne cene! BLAUPUNKT radio-aparati samo pri Ugodne cene!
Radio Starkel, Maribor, Trg svobode 6

Sachsenwerk - Radioaparati

Višek radiotehnike. Kratki, normalni in dolgi valovi. Senzacionalna kino skala,
izenačenje fadinga v dvojno kompenzacijo. Zvočnik z mnogokrat povečanim
učinkom in specialno membrano, najnovejše elektronke (Schnellheizkathode)
z vsemi najnovejšimi izumi na polju radiotehnike.

Zamenjava starih aparatov!

Plačilne olajšave!

RADIO MARIBOR, Glavni trg 1 - Telefon 26-48
specialna delavnica za radiotehniko

Orig. francoski Eau de Cologne
parfum
puder
creme i. t. d.
dobite po reklamnih cenah pri
Aug. Žlahtič
Maribor, Vetrinjska ulica 18

Gostilna „Balkan“
nudi za božične praznike najboljša sortirana
vina, kakor muškato, renski rizling; čez ulico
2.— Din ceneje. Pojedina puranov, pečeno
perutnino itd. Obenem želimo mojim cenj.
gostom vesele božične praznike. 5989

Darilo naj bo lepo obenem pa tudi praktično!
Najprimernejše za gospoda:
Srajce, kravate, pižame, nogavice, pletenine
Za dame:
Svileno in volнено perilo, pletenine, noga-
vice, svilene ovratne rute i. t. d.
v res krasni izbiri in izredno nizkih cenah
v specialni trgovini

Jos. Karničnik, Glavni trg 11

NIVEA

CREME

V hladnih zimskih dneh uporabljajte
NIVEA-KREMO proti škodljivim učin-
kom vremena. Zaradi eucerita, ki ga
vsebuje, je vaša koža po NIVEA-KREMI
gladka, sveža in odporna.

NIVEA-KREMA v škatljah in tubah Din 3,50, 6,—, 12,— in Din 25,—

Jakob Pecharvec

Maribor, Gosposka ulica 9

Telefon 25-80

NA DROBNO!

Izdelovalnica likerjev, desertnih vin, sirupov in žganjarna,
Rum, konjak, likerj, slivovka, brinjevec, droženka, krekovač
SPECIALITETA: grenčak in vermut

NA DEBELO!